

iyi ki kitaplarım var

YIL 2017 SAYI 1 ÜCRETSİZ

K i T A P GENÇ

Eilís Barrett

ÖNCE KENDİM
SONRA İNSANLAR
İÇİN YAZIYORUM

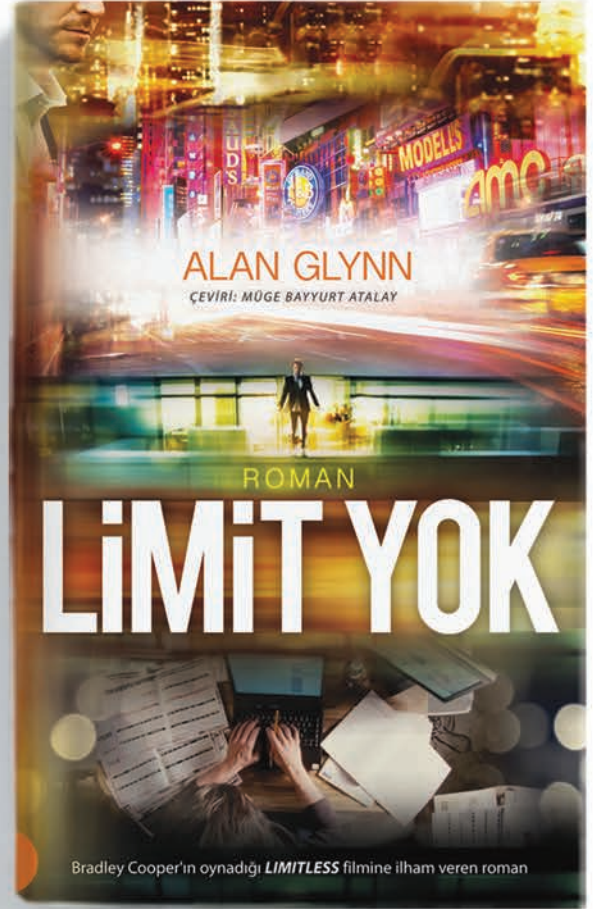
**Türkiye, wattpad
pazarının üçüncü
büyük ülkesi!**

**Hayatta kalmak mı
istiyorsun? Doğru yerdesin!**

BEAR GRYLLS / HAYATTA KALMA KILAVUZU

LIMITLESS FİLMİNE İLHAM OLAN
LİMİT YOK KİTABININ ÖDÜLLÜ YAZARI
ALAN GLYNN'DEN...

2011'de filme uyarlanan ve 2015'te de dizisi çekilmeye başlanan ünlü roman
Limit Yok'un ardından soluksuz yeni bir maceraya hazır mısınız?

Ya hayat karşına bir sen daha çıkarırsa?
Paradime/Ölümcül Benzerlik; ilk sayfasından itibaren sizi heyecanlandıracak,
21. yüzyılda geçen bir kimlik krizi romanı!

www.portakalkitap.com

portakalkitap

KitapPortakal

portakal

İÇİNDEKİLER

Yazar olmak hiç bu kadar kolay olmamıştı!

Nihan Çağlar **Sayfa 2**

Söyleyecek çok şeyim var ama!

Esad Baki Koç **Sayfa 8**

Bu kitap size ilaç gibi gelecek!

Tuğçe Isıyel **Sayfa 10**

Tapınağın sırrı!

Sibel Ulu **Sayfa 12**

İllüzyonun atasının gizemli portresi: Genç Houdini

Ayhan Hülagü **Sayfa 14**

Hayatta kalmak mı istiyorsun? Doğru yerdesin!

Pınar Tan **Sayfa 16**

"Siz baytarsınız değil mi?"

Doğukan İşler **Sayfa 18**

Oyun içinde oyun, rüya içinde rüya

Ünal Selçuk **Sayfa 20**

Farkındalık, hastalıktır!

Afra Gasgar **Sayfa 22**

Önce kendim sonra insanlar için yazıyorum

Zeynep Kılıç **Sayfa 26**

Onu yalnız siz anlarsınız

Ervanur Neva **Sayfa 32**

Bir Osmanlı istihbaratı hikâyesi

Murat Cem **Sayfa 34**

Üç öksüz kardeşin gizemli macerası!

Rukiye Şeyma Taşyürek **Sayfa 36**

İsyanın gölgesinde yeşeren aşk

Öykü Yağmur **Sayfa 40**

Kalpten kalbe yol vardır

Ahmet İpekoglu **Sayfa 42**

"Bu romanı okumadan ölmeyin"

İkra Altıntaş **Sayfa 44**

Dostluk ve barış sınır tanımaz

Aynur Yavuz **Sayfa 46**

Yavaş okuyun da hemen bitmesin!

Yaren Tezcan **Sayfa 48**

10 Soruda Mine Sota

Sayfa 49

Bir gün bir hap yuttum ve bütün hayatım değişti!

Zeliha Nazlı **Sayfa 52**

Herkes kendi masalının kahramanıdır

Buket Onan **Sayfa 54**

Klasikleri okumak için geç kalmayın!

Cenk Ünlü **Sayfa 56**

Okur Testi

Sayfa 60

Your Answers

WILL

Türkiye, Wattpad Pazarının Üçüncü Büyük Ülkesi

2006'da kurulan Wattpad sayesinde yayınevleri tarafından kitapları yayımlanan "genç kuşak yazarlar nesli" oluştu. Uygulamanın ABD ve Filipinler'den sonra en popüler olduğu ülke Türkiye.

Nihan Çağlar

Kitap fuarları son birkaç yıldır alışılmadık görüntülere sahne oluyor. İmza günlerinde ömrünü yazıya adanmış usta yazarların stantları mütevazı kalabalıkları ağırlarken oldukça genç yaşta ve amatör diyebileceğimiz yazarların stantlarının önünde uzun kuyruklar oluşuyor. Kuyrukları oluşturanlar ise gençler. Bu yeni nesil yazar ve okuyucuların ortaya çıkış nedenlerinin en önemlilerinden birisi, isteyen herkese yazar olma imkânı sunan Wattpad adlı uygulama.

Wattpad en sade anlatımıyla sıradan insanlara, yazdıkları hikâyeleri binlerce kişiyle paylaşma imkânı sağlayan, yazar olmayanlara da binlerce hikâye okuma imkânı sunan ücretsiz bir uygulama. 2006'da kurulan Wattpad'i şimdilerde her ay 45 milyondan fazla kişi kullanıyor. Her saniye topluluğa yeni bir insan katılıyor. En önemlisi de burada hikâyelerini paylaşarak binlerce hayran sahibi olan ve gördüğü ilgi sayesinde yayınevleri tarafından kitapları basılan bir "yazarlar nesli" oluşması. Bir ilgi çekici ayrıntı da Wattpad'in Amerika ve Filipinler'den sonra en büyük üçüncü pazarının Türkiye olması. Wattpad'in ulaştığı popülerliği anlamak için Kasım 2015'deki 34. Tüypap Kitap Fuarı'nı hatırlamakta fayda var. Nitekim fuarın yarım asra yaklaşan tarihinde bu zamana kadar en çok ilgi gören yazara bu tarihte rastlanıyor. 21 yaşında Büşra Yılmaz adlı bir genç kız kendisi. Çoğu 12-13

yaşlarında olan yüzlerce hayranının fuarda oluşturduğu izdiham görüntüleri akıllarda. Görüntülerde kimi heyecandan ağlıyor, kimi de, "Biz onca yolu tek bir imza için geldik; Bursa'dan, İzmir'den, Ankara'dan geldik." diye sitem ediyor. Sitemin sebebi, izdihamdan dolayı iptal edilen imza günü. "20 yıldır burada çalışıyorum, böyle bir tezahürat görmedim," sözleri fuarın yöneticilerinden birine ait. Bu ayrıntıları büyük bir gururla anlatan kişi Büşra Yılmaz gibi yüzlerce genç yazarı kısa bir sürede bu kadar büyük bir hayran kitlesine kavuşturan Wattpad'in kurucusu Allen Lau.

Kullanıcılar hikâyesinin gidişatını değiştirebiliyor

Allen Lau, Kanadalı bir girişimci. Dünyanın en hızlı büyüyen platformlarından birinin CEO'su olmasının ilginç bir hikâyesi var. 17 sene önce kendi kurduğu mobil oyunlar üreten bir şirketin yöneticisi iken asıl yapmak istediğinin bu iş olmadığını fark etmiş. Yapmak istediği şey mesleği ile tutku duyduğu şeyi birleştirmek. Uzmanlık alanı mobil uygulamalar olan Lau, tutkuyla bağlı olduğu şeyin bilgisayar oyunları değil kitap okumak olduğunu anlatıyor. Ancak o zamanın teknolojisi bu tarz bir girişimi yapmaya pek müsait değilmiş. Dönemin en popüler telefonu olan Nokia, cepten sadece dört satır okumaya imkân veriyormuş. 2006 yılında ortamın biraz daha müsait olduğuna karar verdiği sıralarda Aron adlı arkadaşı kendisine bir e-mail atmış ve ortaya attığı fikri değerlendirmesini istemiş Allan'dan. Aron Levitz'in

Allan Lau

ortaya attığı fikir tamamen Allan'ınki ile aynıymış. Birbirinden bağımsız bir şekilde aynı şeyi düşünen iki arkadaş ortak olmaya karar vermişler ve Wattpad'i kurmuşlar. İlk zamanlar daha çok e-kitap platformu olarak hizmet veren mecrada kullanıcıların kendi hikâyelerini paylaşmaya başlamaları iki sene-yi bulmuş. Hatta ilk hikâye paylaşan kişinin İngiltere'den genç bir kız olduğunu anlatıyor Lau.

Bu arada Wattpad'e hikâyeler bütün halinde değil bir dizi gibi bölümler halinde ekleniyor. Wattpad kurucusu bunun kullanıcılar arasında inanılmaz bir etkileşime yol açtığını söylüyor ve ekliyor: "Bölümler halinde paylaşıldığı için diğer kullanıcılar yaptıkları yorumlarla hikâyenin gidişatını değiştirebiliyorlar. Müdahale edebiliyorlar." Aynı zamanda müthiş bir sosyal paylaşım mecrası olan bu uygulama bakın başka nelere vesile oluyor? Yine Lau'nun ağzından dinleyelim: "Hikâyeler çok ilgi görüp sanal ya da geleneksel anlamda kitaba dönüşecek olduğunda hayranlar oluşmaya başlıyor. Bu hayranlar kitabın kapak tasarımından tanıtım videosuna kadar birçok şeye gönüllü bir şekilde katkıda bulunuyor. Hatta bazı kitapların birden çok kapağı olabiliyor."

İlginç yazar profillerinden bahsediyor Lau. Kızı Wattpad'de yazar olan bir annenin kendisine yazdığı mektupta, "10 sene önce kızımın eline bir kitap bile veremezken Wattpad sayesinde bırakın okumayı kitap yazmaya başladı, bu inanılmaz." ifadelerini kaleme almış. Üstelik bahsi geçen kız, öğrenme güçlüğü olarak bilinen disleksi hastasıymış. Sonra Afrika'dan gelen bir başka mektubu gösteriyor Lau. Mektupta özetle şu ifadeler yer alıyor: "Wattpad'e çok teşekkürler. Ülkemizde bizim kitabevlerine erişimimiz yok. Zaten olsa da kitap almak için paramız yok. Wattpad sayesinde binlerce hikâyeye ücretsiz ulaşabiliyoruz." Türkçede kitaplaştırılan Wattpad hikâye sayısı ise çoktan 100'ü aşmış durumda.

Editörün işini takipçiler yapıyor

Wattpad hikâyesi olarak ortaya çıkıp, geleneksel yolla basılan kitapları nitelikli bir edebiyat eseri kabul etmek şimdilik pek mümkün değil. Bir başka handikap da kitapların konularının ve türlerinin hemen hemen birbirinin aynısı olması. Çoğu, romantik aşk hikâyeleri... Okuyan kişi sayısı bu denli artarken okunan içeriğin edebî anlamda tatmin edici olmaması tam bir "sevinelim mi üzülelim mi bilemedik" durumu.

"Sanal ortamda kalan ya da basılan hikâyeleri edebiyat anlamında biraz ileriye taşımak adına Wattpad'in bir girişimi var mı peki? Klasik yayıncılıktaki editöryal müdahale Wattpad'de nasıl oluyor?" Lau'nun bu sorulara cevabı şöyle: "Klasik yayıncılıktaki editöryal süreçler burada farklılaşıyor. Aslında bütün o müdahaleler yine var ama okuyucular tarafından yapılıyor. Nasıl kitap kapaklarını diğer üyeler tasarlıyor, ev kadını olan yazar da her bir bölüm yayınladığında takipçileri 'şurada gramer hatası var' diyebiliyor. Ya da hikâyenin gidişatı ile ilgili yorumlar yapılabilir." Lau, hikâyelerin hep aynı tür olduğu iddiasının ise doğru olmadığını söylüyor. Ona göre sadece 20'li yaşlarda genç yazarlar yok bu mecrada. Dan Brown ve Margaret Atwood gibi dünyaca ünlü yazarlar da Wattpad aracılığıyla kitaplarından bölümler paylaşarak okuyucuları ile etkileşime giriyor. Yine uzun bir süredir yazmayan bir edebiyatçının Wattpad ile yeniden kitap yazmaya başladığını anlatıyor. Bu arada tamamen ücretsiz olan uygulamada amatör yazarların kitapları olduğu kadar popüler yazarların kitapları da mevcut.

Wattpad nasıl kullanılır?

Türkiye'nin dünyada üçüncü Pazar olduğunu söylemiştik. Dolaşısıyla uygulamanın başarılı ve kolay anlaşılır bir Türkçe arayüzü bulunuyor. Wattpad'e, kendi mail adresiniz, Facebook ya da Twitter hesabınızla üye olduktan sonra, milyonlarca hikâyeyi ücretsiz olarak okuyabilir derseniz kendi hikâyelerinizi de paylaşabilirsiniz. Siteye üye olduktan sonra ana sayfadaki "Create" sekmesine tıklayarak hikâye oluşturabileceğiniz sayfaya yönlendiriliyorsunuz. Ve burada kolayca hikâyenizi paylaşabilirsiniz. Sadece okuyucu olarak yer almak isteyenler içinde ana sayfa ekranının sol üstünde duran "Keşfet" sekmesinden Türkçe olan tüm hikâyelere ulaşmak mümkün.

Kendini geliştirmeden yazmak, okuyucuya büyük haksızlık

Betül Özlü

Betül Özlü, Wattpad'de güncellediği öyküleri, kitap olarak okurla buluşan genç yazarlardan biri. Carpe Diem Kitap tarafından bu yıl yayımlanan *Kelebeği Yakala* adlı kitabı 8 yaşındayken Srebrenitsa katliamında sevdiklerini kaybeden genç bir adam ile aynı savaşta şehit olan bir Türk subayının kızının İstanbul'da keşişen yollarının öyküsünü anlatıyor. Betül 1998 Erzurum doğumlu. "Hayatım Bursa ve İstanbul arasında gidip gelmekle geçiyor," demesinin sebebi ise ailesinin Bursa'da yaşaması, kendisinin ise İstanbul'da hukuk öğrenimi görmesi. Yazmaya ortaokulda başlamış. Betül Wattpad serüvenini ise şu sözlerle anlatıyor: "Ortaokuldan beri yazdığım hikâyelerimi insanların okumasını çok istiyordum ama özgüvenim olmadığından çoğunlukla bu durumdan kaçmıştım." Tam bu noktada imdadına Wattpad yetişmiş: "Cesaretimi toplayıp hikâyeme güvendiğimde Wattpad'de yayınlamaya başladım. *Kelebeği Yakala* Wattpad'de yayımladığım ikinci kitabım. Her geçen gün yeni okuyucular tanıyorum." Özlü, tarzını ise roman olarak tanımlıyor ve hikâyelerine genelde dramın hâkim olduğunu söylüyor. Peki kendini geliştirmek için ne yapıyor Betül? Yazmak için çok okumak gerek mesela, bunu yapabiliyor mu? Hukuk eğitimi bu konuda onu biraz zorluyor: "Önceleri kitap okurdum ama üniversiteye geçtikten sonra hukuk kitaplarından başka bir türde kitap okumaya halim kalmadı diyebilirim. O yüzden daha iyi yazabilmek için, duyguları daha iyi tanımlamak için çevremdeki insanları tanımaya, onları analiz etmeye, yaşadıklarını dinlemeye uğraşıyorum. Ayrıca diziler de oldukça etkiliyor yazdıklarımı. Çünkü hiç hissetmediğim duyguları bazen oyuncularla görüyorum ve bu bana ilham veriyor." Okuyucularından o kadar övgü dolu şeyler duyuyormuş ki zaman zaman gözlerinin yaşardığını söylüyor. Ve okuyucularının "Ne kadar güzel yazmışsın," demelerinden çok "Okurken çok güzel şeyler hissettim." demelerini tercih ettiğini söylüyor.

Gelelim kritik soruya. Yani, bu kadar erken yaşta popüler bir yazar olmanın handikapları neler olabilir? Oldukça samimi bir cevap veriyor Betül: "Wattpad sayesinde yazar kimliğiyle oldukça tanınan ve sabit bir kitleye sahip olan çok insan var. Yazdıklarınızı sürekli takip eden insanlar elbette bir gün yazarda 'nasılsa beğenirler' düşüncesinin oluşmasına neden olabiliyor, bu da yazarı rehavete ve tekrara düşürüyor zamanla. *Kelebeği Yakala*'nın da diğer kitabımın okurları da neredeyse hep güzel yorum ve temennilerde bulunuyorlar. Onların bu beğenisi beni hiçbir zaman rehavete sokmaz diyemem lakin bu ihtimal çok zayıf oluyor genelde. Çünkü yazdıklarımı zor beğenen bir yazarım ve aynı bölümü veya sahneyi daha iyi yazabilmek için bayağı uğraşıyorum bu yüzden yazmak bazen yorucu olabiliyor. Okuyucularım beğendiğinde minnettar oluyorum ama daha iyi yazmak için çabalıyorum. Kendini geliştirmeden ve yol kat etmeden okuyucu beğenir dürtüsüyle, istediğini yazan bir yazar olmayı okuyucuya yapılmış büyük bir haksızlık olarak görüyorum."

Hikâyeler bir yerden sonra kendini tekrar edebiliyor

Merve Özcan da Wattpad'de yazdığı kitapları Portakal Kitap tarafından yayımlanan bir başka genç yazar. Yazmakta olduğu türü "İslami çerçevede aksiyon, romantizm, biraz da polisiye içeren kurgular" olarak tanımlıyor. *Gözlerini Haramdan Sakın* ve *Yüreğini Haramdan Sakın*'dan sonra serinin üçüncü kitabı diyebileceğimiz *Ruhunu Haramdan Sakın* yine yazarın bu yıl basılan son kitabı. 1996 İstanbul doğumlu Özcan, üniversitede grafik tasarım okuyor. Yazmaya ilgisi 15 yaşında başlamış. Daha öncesi ise resim çizmekle geçen bir çocukluk. Zamanla kelimelerle çizgilerin benzerliğini keşfetmesiyle başlıyor yazarlık serüveni. Şu sözler kendisine ait: "Psikolojik konulara fazlasıyla ilgisi olan ve tasvir etmeyi, kurgulamayı seven yanımla, bunu keşfedip şizofreniyle ilgili hikâye-deneme türünde bir yazı yazarak başlamıştım. Sonra tasvir ederken kelimeleri kullanmanın ve kurgularken aslında kendini keşfetmenin nasıl muazzam bir şey olduğunu anlayarak yazmak için çabaladım." Yazılarını Wattpad'e taşıma amacını ise tek amacı yazmak olan

bir platformda yer almak ve insanlara daha doğrudan ulaşmak istemesi olarak anlatıyor.

O da yoğunluk sebebiyle okumaya çok vakit ayıramıyormuş. Onu kurgu olarak da üslup olarak da geliştiren daha ileriye taşıyacak ve kalemimi besleyecek kitaplar okuduğunu anlatan Özcan, "Tabii ki bu konunun baraj maddesi, yazmak. Çünkü zihninde ne kadar satır birikirse biriksin sürekli yazmadıkça o satırların

kapısını aralamak epeyce zor oluyor." diyor. Online mecraların handikapı hakkında ise şöyle düşünüyor Özcan: "En büyük handikap, hikâyelerin bir yerden sonra artık kendini tekrar etmesi ve kişilerin kendi yaş kitlelerine uygun olmayan şeyler yazıp okumaları. Tekrar etme noktasında, artık özgünlük yavaş yavaş zor bulunan bir özellik haline gelmeye başlıyor. Küçük kitlenin kendine uygun olmayan kurgular okuması ise başlı başına tehlike arz eden bir konu."

Merve Özcan

Dünyada ve Türkiye'de Wattpad

2016 sonu rakamlarına göre **45 milyon** kullanıcısı var.

Kullanıcılar Wattpad'de her ay **15 milyar dakika** harcıyor.

Her saniye topluluğa yeni bir insan katılıyor. Ortalama Wattpad oturumu **30 dakika** sürüyor.

Bugüne kadar **32.2 milyon** hikâye paylaşımı, **300 milyondan** fazla da hikâye güncellemesi yapıldı.

Günde ortalama **64 bin** hikâye yükleniyor. **50 dilde** paylaşım yapılmış.

Kullanıcıların **yüzde 53'ü** hikâyelerini cep telefonunda yazıyor.

Her ay Türkiye'den **3 milyondan** fazla kişi Wattpad'i ziyaret ediyor.

Türkler Wattpad'de ayda yaklaşık **400 milyon dakika** harcıyor.

Bugüne kadar **7 milyondan** fazla Türkçe hikâye güncellemesi paylaşıldı.

O artık ünlü bir ağaç koruyucusu!

Bana göre ağaçlar, her hava koşuluna ve olaya karşı toprakta dimdik ayakta durmanın sembolü. Biz insanlar bunu kendimize örnek alabiliriz...

iyi ki kitaplarım var...

genctimas.com.tr

genctimas

genc_timas

genctimas

GENÇ
T
TİMAS

Söyleyecek çok şeyim var ama!

Esad Baki Koç

**İçimdeki Müzik,
okurun kalbine
dokunmayı
başaran hüznün
ve umut dolu
bir roman.
Gerçek bir hayat
hikâyesinden
yola çıkarak
kaleme alınan
kitabın kahramanı
Melody’i çok
sevecek ve asla
unutmayacaksınız.**

“Şimdiye kadar tek kelime konuşmadım.
Neredeyse on bir yaşıdayım.”

İngiltere’nin saygın edebiyat ödüllerinden Coratta Scott King ödüllü yazarı Sharon M. Draper’ın, hüznün ve umut dolu kitabı *İçimdeki Müzik*, bu cümlelerle başlıyor. Kitabın ana karakteri 11 yaşındaki Melody’nin fotoğraflık hafızası vardır, gördüğü her şeyi kaydeder. Okulun en zeki çocuğudur ama bunu kimse bilmez. Zira “beyin felci” olarak doğan Melody, ne yürüyebiliyor, ne konuşabiliyor ne de yazabiliyordur. Melody kendisini arkadaşlarına, komşularına ve öğretmenlerine kanıtlamak için büyük bir çabanın içine girer. Ve bir gün bir mucize olur! Melody kafasının içindeki sesi keşfeder.

İçimdeki Müzik, yalın ve etkileyici anlatımıyla sürükleyici olduğu kadar temas ettiği konu bakımından okurun kalbine dokunan, onu bambaşka bir dünyanın sınırlarında dolaştıran bir kitap olarak göze çarpıyor.

Zihninizin binlerce kelimeyle dolu olduğunu ancak en küçük bir harfi bile seslendiremediğinizi düşünün. Ya da yaşitlarınızın bilmediği/bilemediği onlarca bilgiye sahip olduğunuz halde bunları dile getirme imkânından yoksun bulunduğunuzu; zekâ bakımından birçok kişiden üstün olmanıza karşın kişisel öz bakımınızda başkalarına bağ(ım)lı bir halde yaşadığınızı hayal edin. Birçok kimseye ürpertici gelen bu varsayımları uzatmak mümkün. Ancak *İçimdeki Müzik* kitabını okurken Melody’nin zihin dünyasına girerek bütün bunları yaşıyorsunuz. Kitabın bu yönüyle hem karakterle okuru özdeşleştirmesi hem de okura empati yaptırması bakımından oldukça başarılı olduğunu söyleyebiliriz.

11 yaşındaki Melody’nin hastalığının ismi spastik ikili kuadriplej ya da halk arasındaki deyimiyse beyin felci. Parmak uçlarının haricinde vücudunun hiçbir yerinin hareket ettiremiyor. Ancak bu hastalık onun zihnini değil sadece bedenini kısıtlıyor. Melody, konuşamamasına, yürüyememesine ve tekerlekli sandalyeye mahkûm bir hayat yaşamasına rağmen beyninin içinde dalgalanan müzik ritimleriyle dünyayla farklı bir iletişim kurmaktadır. “Sinestezi” olarak adlandırılan ve kişinin müzik çaldığında renkleri duyup tatları canlandırması anlamına gelen durumu yaşamaktadır. Önceleri tekerlekli

sandalyesine yerleştirilen sınırlı sayıdaki kelimeyi işaret ederek insanlarla iletişim kuran Melody, daha sonra "Elvira" ismini verdiği, seçilen kelimeleri seslendirme özelliğine sahip gelişmiş bir bilgisayara kavuşur. Böylelikle Melody, yıllardır içinde gizli kalmış cevheri ve daha da önemlisi zekâsını başkalarına hele hele sınıf arkadaşlarına ve öğretmenlerine göstermesi için büyük bir imkânâ kavuşur. Ulusal düzeyde yapılacak olan "Akıllı Çocuklar Bilgi Yarışması" için okulda yapılan testlerden en yüksek puanı alır. Melody, zekasıyla çevresindekileri kendine hayran bırakır ancak aynı zamanda kendisini sınıf arkadaşlarına ispat etmek için de olağanüstü bir çabanın içine girer. Zira onun bedensel yetersizliğini zihinsel yetersizlikle karıştıran ve ileri düzeydeki zekasını bir türlü kabullenmek istemeyen sınıf arkadaşları vardır. Bilgi yarışması için takıma seçilmesine karşın bazı engellerle karşılaşır ve yarışmanın yapılacağı şehre sadece o gidemez. Melody, sınıf arkadaşlarının kendisini beklememeleri ve yarışmaya o olmadan gitmeleri karşısında yıkılır. İç dünyasında büyük fırtınalar yaşar. Kızgınlığının nedeni yarışmaya gidememek değil, kendisinin normal kabul edilmemesi, yetersiz görülmesi, ötekileştirilmesi ve âdeta bulunduğu sosyal çevreden dışlanmasıdır. Melody'nin yaşadığı bu travma toplumun, bedensel yetersizliği olanlara gösterdiği hoşgörüsüzlüğün, tahammülsüzlüğün ve hatta sevgisizliğin bir tezahürüdür aynı zamanda.

Gerçek bir hayat hikâyesinden yola çıkarak kaleme alınan *İçimdeki Müzik*, Melody'nin zihninde olan biteni tüm sadeliğiyle okura aktararak bir nevi duygudaşlık durumu oluşturan başarılı bir kitap. Bu yönüyle Faulkner'ın *Ses ve Öfke*'sinde başarıyla kullandığı bilinç akışı tekniğine benzese de kitabın genelinde daha çok bir monolog havası hâkim. Cümleler açık ve anlaşılır; sürükleyici, samimi bir hikâye. Kitap, bedensel olarak engelli olanların toplumda yaşadıkları zorlukları ve insanların kendilerine olan çarpık bakış açısını tüm çıplaklığı ile yansıtmaları bakımından okunmayı fazlasıyla hak ediyor.

"Herkes kendini ifade etmek için kelimeleri kullanıyordu. Ben hariç. Ve eminim ki tüm bu insanlar kelimelerin gücünün farkında değildi. Oysa ben farklıydım."

"Kapısı ve anahtarı olmayan bir kafeste yaşıyor gibiyim. Ve kimseye beni buradan nasıl çıkaracağını anlatamıyorum."

"Bu arada bu kelimeden nefret ediyorum. Özürlü"

"Melody seçme şansın olsaydı konuşabilmeyi mi isterdin yoksa yürüyebilmeyi mi?"

"Konuşmak. Tahtamda işaret ettim. Kelimenin üzerine tekrar tekrar vurdum. Konuşmak. Konuşmak. Konuşmak... Söyleyecek öyle çok şeyim vardı ki.."

İçimdeki Müzik

Sharon M. Draper

Çevirmen: Zeynep Kürük

Genç Timaş - 256 Sayfa

BU KİTAP SİZE İLAÇ GİBİ GELECEK!

Kendini mutsuz ve yalnız mı hissediyorsun? Endişe ve kaygıların gün geçtikçe büyüyor mu? Rahatlamak için bir şeyler mi arıyorsun? Bir terapistle konuşmaya mı ihtiyacın var? Bu kitap sana derin bir nefes aldırarak.

Tuğçe Isıyel
Psikolojik Danışman / Psikoterapist

Epey bir süredir kimse sizi anlamıyor. Hayat üzerinize üzerinize geliyor. Kaygılar, mutsuzluklar, yalnızlıklar, baskılar derken yaşadıklarınızı kimseye anlatamıyorsunuz.

Yaşadıklarınızın sadece sizin başınıza gelmiş olabileceğine inanıyorsunuz.

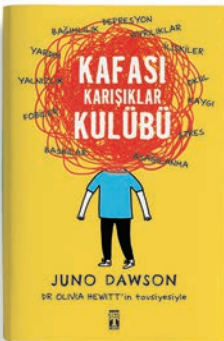
Kafanız çok karışık. Sanki ömür boyu hayatınız bu karışıklıkla devam edecekmiş gibi....

İşin içinden nasıl çıkacağınızı bilemiyorsunuz.

Bazen gerek yanlış ve dengesiz beslenmeden gerek hava değişiminden gerekse başka sebeplerden ötürü vücudumuzun bağışıklık sistemi düşer ve mikroplara daha açık hale geliriz. O vakit hastalanabiliriz. Boğazımız, kulaklarımız ağrıyabilir, bademciklerimiz şişebilir, öksürürüz, hapşırırız, grip veya nezle olabiliriz. Bu belirtileri gördüğümüzde ise yüksek ihtimalle bir doktora gideriz. Doktor şikayetlerimizi dinler ve bize uygun ilaçları verir. Ve iyileşmemizi hızlandıracak tavsiyelerde bulunur. Doktorun reçetesine uyarak sağlığınıza kavuşuruz.

Bazen vücudumuz gibi ruh sağlığımızın da bağışıklığı zayıflayabilir. O vakit mutsuzluğa, öfkeye, endişeye ve başka olumsuzluklara daha açık bir hale gelebiliriz. Kendimizi hiç iyi hissetmeyiz. Ve bu duygular eğer uzun bir süre devam ederse bizi hayattan keyif almamaya kadar götürebilir. Bu durum çok normaldir ve zaman zaman herkesin başına gelebilir. Hiç grip veya nezle olmadığınız, öksürmediğiniz, burnunuzun akmadığı bir kış hatırlıyor musunuz? Pek sanmıyorum. Nasıl ki hastalandığımızda bir doktora gidiyorsak işte böyle durumlarda da bir ruh sağlığı uzmanından destek alabileceğimizi bilmemiz gerekir.

Bu desteği istemek utanılacak bir şey değildir. Aksine sizin ne kadar bilinçli ve kendini tanıyan, kendine değer veren biri olduğunuzu gösterir.

Kafası Karışıklar Kulübü

Juno Dawson

Çevirmen: Esmâ Fethiye Güçlü
Genç Timaş - 208 Sayfa

Ancak bu desteği nasıl alacağınızı bilemeyebilirsiniz. İşte tam bu noktada sizinle tanıştırmak istediğim bir yer var. Bu yer *Kafası Karışıklar Kulübü*.

Bu kulübü kuran kişiler Juno Dawson ve Psikiyatrist Olivia Hewit. Bu kişilerin yazdıklarını bizim dilimize çeviren ise Esmâ Fethiye Güçlü.

Kafası Karışıklar Kulübü'nde stres, ayrılık, endişe, korkular, bağımlılık, fobiler, yalnızlık, başarısızlık gibi birçok konuya rastlayacaksınız. Ve bu durumlarla nasıl baş etmeniz gerektiğine, kimlerden, neden ve nasıl destek isteyeceğinize dair birçok şey okuyacaksınız.

Yaşadığınız kişisel problemlerin ne zaman büyük problemlere dönüşüp hayatınızı bir kabusa çevireceğini kavrayacak ve bunun için önlemler almayı başarabileceksiniz. Dünyanın birçok ülkesinden farklı sıkıntılar yaşayan birçok kişiyle de tanışacaksınız. Sizinle benzer ya da farklı sorunlara sahip başka insanların varlığı, size düşündüğünüz kadar yalnız olmadığınızı hissettirecek.

Aynı zamanda kitapta kendinizi daha iyi tanıyabilmeniz için yer alan bazı küçük egzersizler bulacaksınız. Onları uyguladıkça kendi yaşadıklarınızı anlayıp ifade etmeniz de kolaylaşacak. Kendinizi iyi hissedeceksiniz.

Yaşadığımız sıkıntılara bazen arkadaşlarımız, bazen ailemiz, bazen doktorlar, bazen de yapmaktan keyif aldığımız şeyler iyi gelir. Bazen izlediğimiz filmler, dinlediğimiz müzikler, okuduğumuz kitaplardan da faydalanabiliriz.

Kitaplar, yüzyıllar boyunca birçok insanın hayatında terapist rolünü üstlenmiştir. Çoğu zaman da sorunlarımızı çözmeye yardımcı olan reçeteler gibidirler. Hatta bibliyoterapi diye bir kavram vardır. Dilimize Latince'den gelmiştir. Biblion (kitap) ve therapeo (iyileşme) kelimelerinin birleşmesinden oluşur. Anlamı doğru zamanda, doğru kişiyle, doğru kitabı buluşturarak kişinin duygusal sorunlarını anlamasına, uyum sorunlarını ele almasına ve içinde bulunduğu gelişim dönemine özgü ihtiyaçlarını tanımasına yardımcı olmaktır. *Kafası Karışıklar Kulübü* de size bibliyoterapi desteği sunacak kitaplarınızdan biri olmaya aday. Kitabı okurken yanınıza en sevdiğiniz renkte bir kalem almayı unutmayın zira unutmak istemeyip altını çizdiğiniz birçok cümleyle karşılaşacaksınız.

Tapınağın Sırrı!

Laurie R. King imzalı Arıcının Çırağı'nda usta çıracak ilişkisiyle başlayan Sherlock Holmes ve yeni ortağı Mary Russell'in maceraları, Nero Polisiye Kurgu Ödülü sahibi Kadınlar Alayı ile devam ediyor.

Kadınlar Alayı

Laurie R. King

Çevirmen: Müge Atalay Bayyurt
Portakal Kitap - 296 Sayfa

Yıl 1915. Tüm dünya ülkeleri ilk büyük savaşını veriyor... Usta dedektif Sherlock Holmes emekli bir adam artık. Sussex'te bir çiftlikte arı yetiştiriyor, üstelik bu konuda bir de kitap yazmakla meşgul... Ta ki müstakbel ortağı Mary Russell ile tanışana kadar. Daha ilk karşılaşmada ondaki ışığı gören Holmes, artık "yaşlı" bir dedektif olarak, bildiği her şeyi yeni 'sağ kolu'na öğretmeye karar veriyor. Bir ipucunun peşine düşüp büyük resmi tamamlamayı, olağan şüphelinin izini sürmeyi, en önemlisi kılıktan kılığa girmeyi ve kendini gizlemeyi başarabilmeyi...

Bir bahar günü, kırdan dolaşırken rastlantı sonucu başlayan usta çıracık ilişkisi, iki yılın sonunda hayli mesafe kat eder. Holmes ve yeni yardımcısı pek çok irili ufaklı olayı birlikte çözer. Fakat savaş tüm şiddetiyle devam etmektedir. Russell dünyada olup bitene kayıtsız değildir. Öyle ki, bu ruh haliyle, oynadıkları usta çıracık oyunlarını sorgulamaya başlar. "Yarım milyon İngiliz askeri Avrupa topraklarında can verirken (...) bir suçluyu, hatta bir katili yakalayabilmek için eğitim görmenin amacı neydi ki?" 1917 yılının başlarıdır. Bir gün Russell yaralı genç bir askere, karısından gelen mektubu okumaktadır. Fakat genç asker biraz sonra gözleri önünde can verir. Russell, Holmes'un kulübesine giderek ona öfkeyle sorar: "Tanrı aşkına, biz burada ne yapıyoruz?" Cevabı Sherlock Holmes'dan dinleyelim: "Demek burada bir şey yapmadığımızı düşünüyorsun. Hayır, geri adım atma; haklısın... biz bu savaşın bitmesini oturarak bekliyoruz... Ya sonrası Russell! İleri görüşlü davranıp bu delilik bitince yerine ne geleceğini düşünebiliyor musun? İki olasılık var. Bir, kaybedeceğimiz ve bu küçük ada ele geçirilecek. Diğer olasılık ise onları püskürtmeyi başaracağız. O zaman ne olacak? Hükümet yeniden yapılanmaya başlayacak, hayatta kalanlar topallayarak eve dönecek ve görünürde mutluluk ve refah geri gelmiş olacak. Ama bunun altında suçlu sınıfı genişleyecek, leşlerden beslenecek ve yetkilinin ihmalcilik gözlerinin önünde serpilecek. Eğer bu savaş kazanırsak Russell, benim becerilerime -bizim becerilerimize- sahip insanlara ihtiyaç olacak."

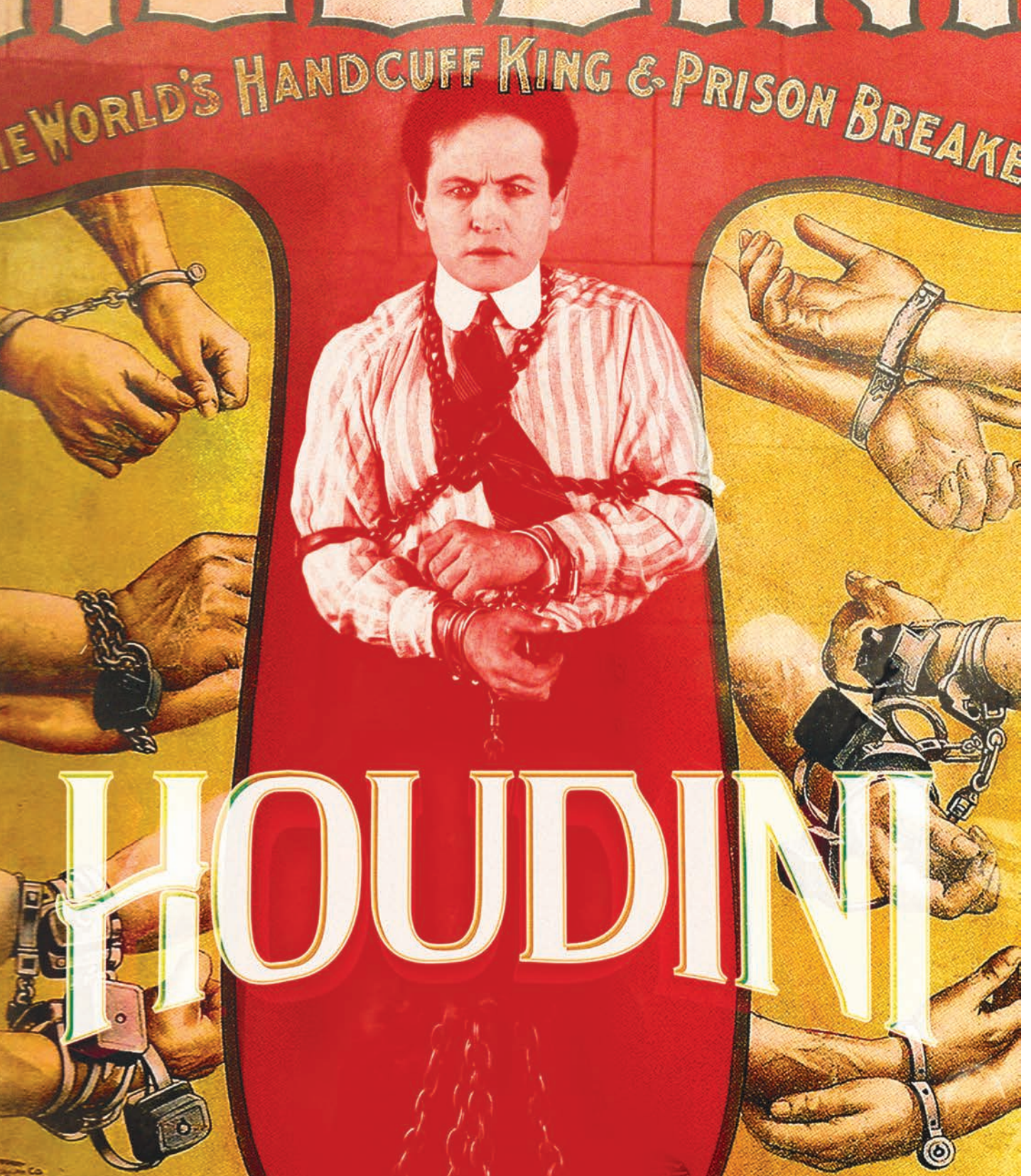
A. Conan Doyle'un meşhur dedektifi Sherlock Holmes ve yeni sağ kolu Mary Russell arasında geçen bu konuşma, Laurie R. King'in *Arıcının Çırağı* (Portakal Kitap) romanından bir alıntı. Bir usta çıracık ilişkisinin irili ufaklı olaylarla anlatıldığı ilk romanda, Holmes savaş sonrası

İngiltere'nin halini tahmin ederek geleceğe yeni bir dedektif hazırlıyordu. Savaş bittikten sonra haklı çıkan elbette Holmes oldu. İkisinin maceraları *Kadınlar Alayı* ile devam ediyor. Bir farkla; okurun karşısında artık Oxford'dan dereceyle mezun dedektif Mary Russell var. Üstelik, yıllar evvel kazada kaybettiği ailesinden kalan mirası 21. yaş günüyle birlikte özgürce kullanabilen zengin bir kadın...

Yıl 1921. Savaş zamanı cepheye giden erkeklerin yokluğunda ülkenin her alanında işleri devralan kadınlar, savaşın ardından yavaş yavaş işlerinden olmaktadır. Bu durum bazı kadın hareketlerini beraberinde getirir. Margery Childe da kurucusu olduğu Tapınak'ta kadınları örgütlemektedir. Margery haftanın her günü etrafındaki çoğu zengin ve eğitilmiş kadınlara sevgi, politika, din ve daha pek çok konuda vaazlar vermektedir. Bir gün şans eseri Mary Russell'in yolu Oxford'dan bir arkadaşı aracılığıyla bu tapınağa düşer. Teoloji sevdalısı genç dedektif, karizmatik lider Margery'den etkilinir. Fakat tapınakta ters giden bir şeylerin olduğunu sezmekte de gecikmez. Russell'in vaaza katıldığı bir akşam tanıştığı genç bir kadın ertesi gün ölü bulunur. Genç dedektif çok geçmeden, tapınağın müdavimlerinden iki genç ve zengin kadının daha öldüğünü öğrenir. Onu tapınağa götüren arkadaşının ölümcül bir kazadan şans eseri kurtulması ise hepsinin tuzu biberi olur. Sherlock ve ağabeyi Mycroft bir yandan, Mary Russell bir yandan gizemli kadınlar tapınağının gerçek yüzünü araştırmaya başlar.

Arıcının Çırağı'nda Holmes'un yanında, gerektiğinde inisiyatif alan, başına buyruk ama esaslı bir "çıracık" vardı. *Kadınlar Alayı*'nda ise artık polisiye durumu fark eden ve çözmek için üzerine giden bir Mary Russell bekliyor okuru. Bu yönüyle romanda "yardımcı" rolün sahibi biraz değişiyor. Fakat Holmes severler kadim dost Dr. Watson'ın pabucunun dama atıldığını düşünebilir. Gelgelelim Laurie R. King, bu yeni kurguda usta dedektifin eski ekibini bir kalemde silip atmıyor. Dr. Watson da var kitaplarda, Bayan Hudson da. Hatta Holmes'un ağabeyi Mycroft'tan, kadim düşmanı Profesör Moriarty'den ve A. Conan Doyle'dan da izler bulmak mümkün...

Son olarak, seri romanlarda sıkça sorulur; ilk kitaptan mı başlamalı okumaya, yoksa direkt ikinci de okunabilir mi? Tavsiyem; ilk kitap *Arıcının Çırağı* ile başlayın, ara vermeden de *Kadınlar Alayı*'ni okuyun... Kim bilir, belki üçüncünün gelişi de yakındır.

**Genç Houdini
Kayıp
Hokkabazın
Peşinde**

Simon Nicholson
Çevirmen: Seyma Turhan
Genç Timaş - 208 Sayfa

**Genç Houdini
Beyaz Karga
Birliği**

Simon Nicholson
Çevirmen: Seyma Turhan
Genç Timaş - 192 Sayfa

İLLÜZYONUN ATASININ GİZEMLİ PORTRESİ: GENÇ HOUDINI

Genç Houdini serisi, dünyaca ünlü sihirbaz Harry Houdini'nin sihirli dünyasına dalıp sanatçının hikâyesini, beslendiği kaynakları, sihirle ilişkisini, oyunlarını, insanları ne şekilde etki altına aldığını polisiye tadında anlatıyor.

Ayhan
Hülagü

Harry Houdini (1874-1926) tarihin en büyük illüzyonisti olarak görülür. Zincirlenip içine girdiği su içindeki kilitli sandıktan çıkan, dev bir fili görünmez kılan, şapkadan tavşan çıkaran bir sihirbaz. Sır perdesiyle örtülü hayata ve gösterilere sahip yıldızın öyküsü, Simon Nicholson'un kaleme aldığı Genç Houdini serisiyle okurlarla buluştu. Yer yer polisiye, aksiyonu bol, sırtını arkadaşlığa, dostluğa yaslayan büyülü bir arayış hikâyesiyle.

Yazar Nicholson, Houdini'yi "eşsiz bir illüzyonist ve kaçış sanatçısı" olarak tanımlıyor. Üzerinden bir yüzyıldan fazla zaman geçmesine rağmen oyunlarındaki bazı sırlar henüz çözülebilmemiş değil. Yaşadığı dönemde türlü zorlukları aşır dünyayı dolaşan ve ününü kıtalara yayılan Houdini, kimi çevreler tarafından doğaüstü güçlere sahip olduğu iddia edildi. Çünkü aklın sınırlarını zorlayan, ihtişamlı, büyüleyici şovların sahibiydi.

Buzlu göllerin dibine batmış çivili sandıklardan çıktı. Deli gömleğine sarılıp yetmiş metre yükseklikteki köprülere asıldı. Dolu top arabası önünde kırbaçlandı, fünye çekilmeden ipten kurtuldu. Avrupa'nın acımasız, zorba polisleri tarafından nefes almanın güç olduğu korkunç hapisanelerde tutsak edildi ama bir şekilde

elini kolunu sallayarak oradan kurtuldu. Henüz hiç kimse onun bu esrarengiz güçlerini çözemedi. Yazar Simon Nicholson, "Houdini kimdir? Yeteneklerinin kaynağı nedir?" benzeri sorulara *Kayıp Hokkabazın Peşinde* ve *Beyaz Karga Birliği* serisiyle yanıt arıyor. Houdini'nin sihirli dünyasına dalıp sanatçının hikâyesini, beslendiği kaynakları, sihirle ilişkisini, oyunlarını, insanları ne şekilde etki altına aldığını anlatıyor. Genç Harry'nin gençliğinden başlayarak yenilmez Harry Houdini'ye dönüşümüne ayna tutuyor. Yalın, akıcı bir dille.

Sihirle gerçekler aydınlanıyor

Nicholson, iki ciltlik seride ana kurguyu Harry'nin hocasıyla yaşadığı hikâyeye dayandırıyor. Harry'nin hocası Herbie Lemster gösteri yaptığı tiyatrodaki bir gün gizemli şekilde ortadan kaybolur. Harry ve dostları Artur ile Billie üstü kapalı bu olayı aydınlatmak için yola çıkar. Takım arkadaşlarının desteğiyle üstün yeteneklerini kullanarak bu sırrı çözmek için çabalar. Bu çaba yeterli olacak mıdır?

Serinin ikinci cildinde ana karakterimizin yaşadığı New York yakınlarındaki adada ikinci sır dolu olay yaşanır. Adanın Belediye Başkanı, kulaktan kulağa yayılan söylentiler eşliğinde tuhaf, izah edilmez bir hastalıkla boğuşurken gizemli bir el, adalılar aleyhine çalışarak onları topraklarından göndermeye çalışıyordu. Harry bu defa aynı arkadaşlarıyla sıra dışı olayı araştırmak için Mississippi Nehri'nin derin, karanlık kalbine yolculuk edecektir. Sihirli güçlerinin sayesinde vakit kaybetmeden perde arkasındaki olayları gün yüzüne çıkarabilecek mi? Söz Houdini'den açılmışsa cevap kuşkusuz evet olacak. Önemli olan bunu nasıl yaptığı.

Büyücülerin kudretli düşmanı...

Houdini yaşarken şu tartışma vardı: O bir hokkabaz mı, yoksa büyücü mü? İnsanları koltuklarına çivileyen gösterilerin sahibinin doğaüstü güçleri olduğu düşünülüyordu. Dört yaşında doğduğu Macaristan'dan Amerika'ya göç eden illüzyonistin gençliğinde Amerika ve İngiltere için ajan olarak çalıştığı söylenir. Sırlar, sırlar, sırlar... Yazar Nicholson, Genç Houdini'de sanatçının hayatındaki boşlukları doldurup sırlarına farklı yorumlar getiriyor. Tartışmaya açılmayan konu büyü ile ilgili. Houdini ömrünün neredeyse 20 yılını büyücülere karşı mücadele etmekle geçirdi. Sıradan insanların istismar edilmesi düşüncesine kızıyordu. Bu sebeple insanları inandırarak kurbanlarını kandıran sahte medyumları, düzenbazları ifşa etme için yoğun çaba sarf etti. Öldükten sonra eşinin 10 yıl boyunca ruhunu çağırmak için seanslar düzenlemesine ne demeli!

**HAYATTA
KALMAK MI
İSTİYORSUN?
DOĞRU
YERDESİN!**

Ünlü maceraperest Bear Grylls, şimdi de bir kişisel gelişim kitabıyla karşımızda: Hayatta Kalma Kılavuzu. Oğulları Jesse, Marmaduke ve Huckleberry için kaleme aldığı bu kitap, rehber olacak türde. Ne de olsa, “Hayat kısa ve çok değerli...”

Pınar Tan

A

Artık dünyada hatırı sayılır bir hayran kitlesine sahip Bear Grylls’in romanlarından sonra *Hayatta Kalma Kılavuzu* isminde bir kitabı olduğunu ilk kez duyduğumda, yalan değil, bunun televizyon için çektiği macera programlarının bir uzantısı olduğunu düşünmüştüm. Halat nasıl bağlanır, etrafta yiyecek hiçbir şey yokken karnımızı doyurmak için hangi ağaç kabuklarından faydalanabiliriz, uçurumun ke-

narındayken nasıl burnumuz bile kanamadan bu beladan kurtuluruz gibi şeyler... Oysa kitabı elime aldığım da bunun hiç de öyle olmadığını gördüm. Vahşi doğa için değil ama “vahşi hayat” için önerileri vardı Bear Grylls’in.

Gerçek hayat belki vahşi doğa gibi bir yer değil. Yırtıcı kaplanlar, zehirli örümcekler, tek seferde 44 insanı öldürecek güçte taipan yılanları yok etrafımızda. Ama duygularımızı, içsel yolculuğumuzu, ilerlememizi olumsuz etkileyecek sayısız etken var. Başaramazsın diyenler, vazgeç diyenler... Üstelik artık günümüzde pek çok insan kolay yol-

dan zengin, ünlü, güç sahibi olmak istiyor... Bütün bunları elde ettiğinde de mutluluğun gelip onları bulacağını düşünüyor. Emek sarf etmenin, tutkuların peşinde koşmanın, rahatlığından ödün vermenin bir insanın hayatını nasıl değiştireceğinden habersizler.

İşte bütün bunlara dikkat çekiyor Bear Grylls *Hayatta Kalma Kılavuzu*’nda ve kitabın hemen girişinde, “Hayat kısa ve çok değerli, bu yüzden cesur yaşayın evlatlarım.” diyor.

Hayatta kalmak bir süreç...

Grylls'in kitabını ilgi çekici kılan en önemli özelliklerden biri, mesajını doğrudan, okurunun gözlerinin içine bakarak söyler gibi vermesi. Maddeler halinde, adım adım nasıl yapmamız gerektiğini sıralıyor:

1

Bir hayalin olsun! "Paraya ihtiyacın olmasa neler yapabileceğini sor kendine. Kalbinin atışını neyin hızlandıracağını..."

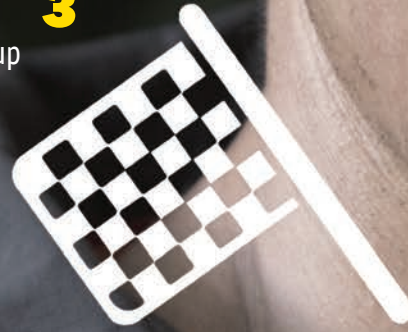
2

Hayal hırsızlarına kulak asma! "Unutma! Gelecekteki başarının anahtarı, o hayal hırsızlarının seni uyardığı şeyleri; yani başarısızlığı, kalp kırıklığını ve gözyaşlarını benimsemekten geçiyor."

3

Başla yeter! "Bir dağın eteklerinde durup başını kaldırdığında, çoğu zaman zirveye çıkan açık bir rota göremezsin. Hem çok uzaktadır hem de seni oraya çıkaracak patika çok dolambaçlı ve sayısız engelin arkasında gizli kalmıştır. Ama onu alt etmenin tek yolu başlamaktan geçer."

4

Parayı değil, hedefini izle! "Hayaline sarıl ve yeteneğinin konuşmasına müsaade et, insanların hayatlarını iyileştir, en zor anlarda bile hayaline sadık kal. İşte o zaman paranın yakınında olacağını hissedeceksin."

5

Tanıdığın en hevesli insan ol!

"Heves, bir konuda çoğu zaman en önemli farkı yaratan güdüdür; işler zora düştüğünde seni ayakta tutar, etrafındakilere güç verir, ciddi şekilde bulaşıcıdır ve hızla alışkanlık hâlini alır."

Şimdiden iyi geldi değil mi? Bu kitabı okuduktan sonra, yıllarca hayalini kurduğunu yazmak için cesaretini toplayıp ilk adımı atan otuzlu yaşlarında bir kadın tanıyorum. Eminim, size de benzeri olacak. Kendinizi özgür bırakacak; ne yapmak istediğinize karar verecek; nasıl ilerlemek gerektiğine dair kafanızda oluşan soru işaretlerinden kurtulacaksınız. Üstelik, okuyup bitirdiğinizde bazı başarısızlıkların, düşmelerin, yenilmelerin hayatınızda ne kadar kıymetli aşamalar olduğunu da göreceksiniz. İrlandalı yazar Samuel Becket'in da dediği gibi: "Hep denedin, hep yenildin. Olsun. Yine dene, yine yenil. Daha iyi yenil!"

HAYATTA KALMA KILAVUZU

Bear Grylls

Çevirmen: Cem Özdemir

Portakal Kitap, 272 Sayfa

Beş bin metreden yere çakıldı, vazgeçmedi!

“Vahşi doğanın yaramaz çocuğu” Bear Grylls’in gerçek adı Edward Michael Grylls. “Ayı” anlamına gelen Bear lakabının ortaya çıkışı ise çok, çok eskiye dayanıyor. Bear, 1974 yılında, yani tam 43 yıl önce dünyaya geldiğinde ablası Lara onu çok sever ve ona ayıcık anlamına gelen “Teddy Bear” lakabını verir. Bu ismi çok seven Bear, büyüdüğünde de kullanmaya devam eder. Tırmanmayı, denize açılmayı küçük yaşlarda babasından öğrenir. İçindeki keşif merakı bu şekilde ortaya çıkan genç maceracımız dövüş sanatlarını da yine

ilk gençliğinde öğrenir. Okulu bitirdiğinde artık çok sıkı bir hazırlık sürecine girerek İngiliz ordusunun özel kuvvetlerinde asker olarak hizmet verdi. Bu macera ne yazık ki üç yıl sürdü. 1996 yılında, Güney Afrika’da, yaptıkları bir serbest atlayış sırasında, paraşütünün yırtılıp beş bin metreden yere çakılmasıyla askerliği son buldu. Omurgası üç farklı yerden kırıldı. Doktorlar artık değil paraşütle atlamak, yürümesinin bile imkânsız olduğunu söylediler. Ama Bear, içindeki engellenemez maceracıya kulak verdi, tedavilerini aksatmadı ve kazadan 18 ay sonra Everest’e tırmandı. Bu tırmanış, o zamana kadar Everest’te zirveye ulaşan en genç dağcı (23 yaşında) olarak Guinness Rekorlar Kitabı’na girmesini sağladı. Bear’ın yayınladığı TV programlarını mutlaka görmüşsünüzdür, zaten onu üne kavuşturan da bu programlar oldu. *İnsan Doğaya Karşı, Cehennemden Kaçış, Bear Grylls ile Yabanda...* Onun nasıl bir çılgın olduğunu bu programlarda daha iyi görebilirsiniz. Ama belirtmeden geçmeyelim, onun bu olağandışı fiziksel becerilerinde doğuştan hem sağ hem de sol elini eşit ustalıkla kullanabilmesinin payı büyük. Üstelik, kondisyonunu da haftanın altı günü yaptığı sıkı antrenmanlarla koruyor. Bear Grylls, bütün bu hayatta kalma maceralarının yanında, diğer vakitlerini yazarak geçiriyor. Çoksatar listelerini zorlayan otobiyografisiyle birlikte yayımlanmış yirmi kitabı var. Son olarak, eşi Shara ile on beş yıldır evli ve Jesse, Marmaduke ve Hucklebery isminde üç oğlu var.

Bear Grylls diğer kitapları

Hayalet Uçak

Bear Grylls

Çevirmen: Cem Özdemir
Portakal Kitap, 480 Sayfa

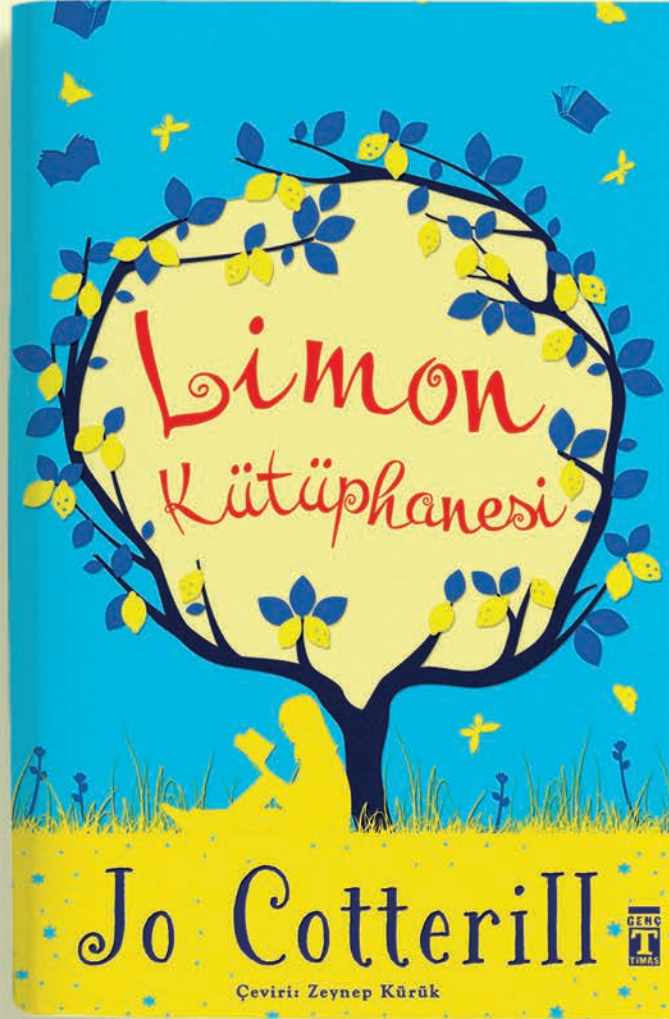

Meleklerin Ateşi

Bear Grylls

Çevirmen: Cem Özdemir
Portakal Kitap, 432 Sayfa

Kitaplar size
kaybettiğiniz insanları
geri verir.

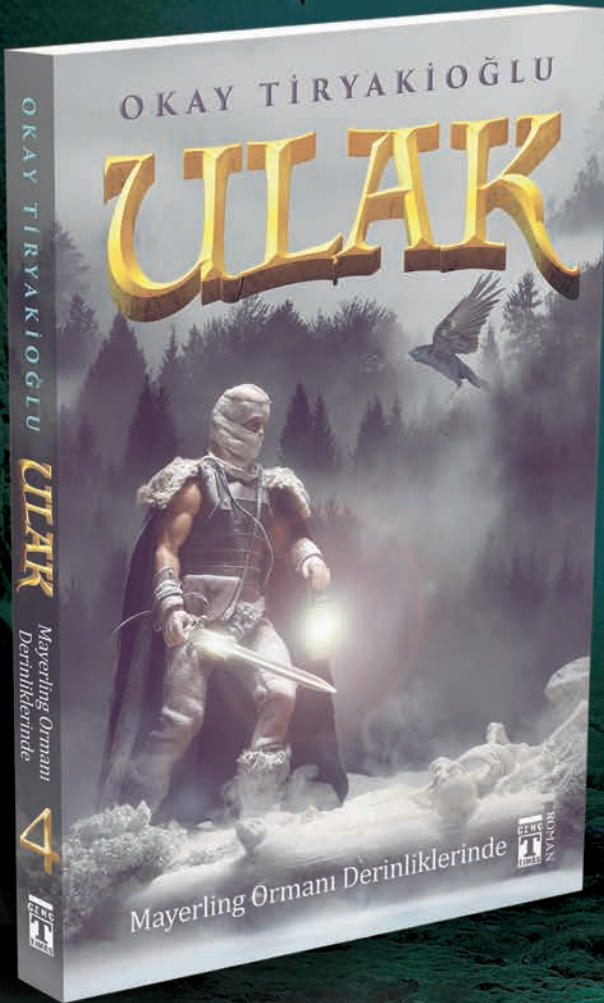

Çocuk yaşıta annesini kaybeden Calypso,
ihtiyacı olan yakınlığı babasıyla kuramaz.
Biricik sığınağı kitaplardan sonra bir gün hayatına,
tıpkı onun gibi kitapları çok seven Moe girer...
Çocuk ve gençlik kitapları yazarı Jo Cotterill'den
sımsıcak bir arkadaşlık hikâyesi...

ULAK

4

*Nuri'nin macerası Viyana'nın
tekinsiz ve derin ormanlarında
devam ediyor!*

Ulak Nuri'nin macerası Viyana'nın tekinsiz ve derin ormanlarında devam ediyor! Viyana kuşatması sırasında yeni görevi için, yalnızca bir rehber eşliğinde içinden çıkılabilecek gizemli ve devasa Mayerling Ormanlarına gönderilen Nuri, bir çeşit tekinsizliğin bir parçası oluverir... Vehimi Orhun Çelebi'nin güvendiği Ulak Nuri, şehrin kuşatılabilmesi için görevini yerine getirebilecek mi?

OYUN İÇİNDE OYUN, RÜYA İÇİNDE RÜYA

Ünal Selçuk

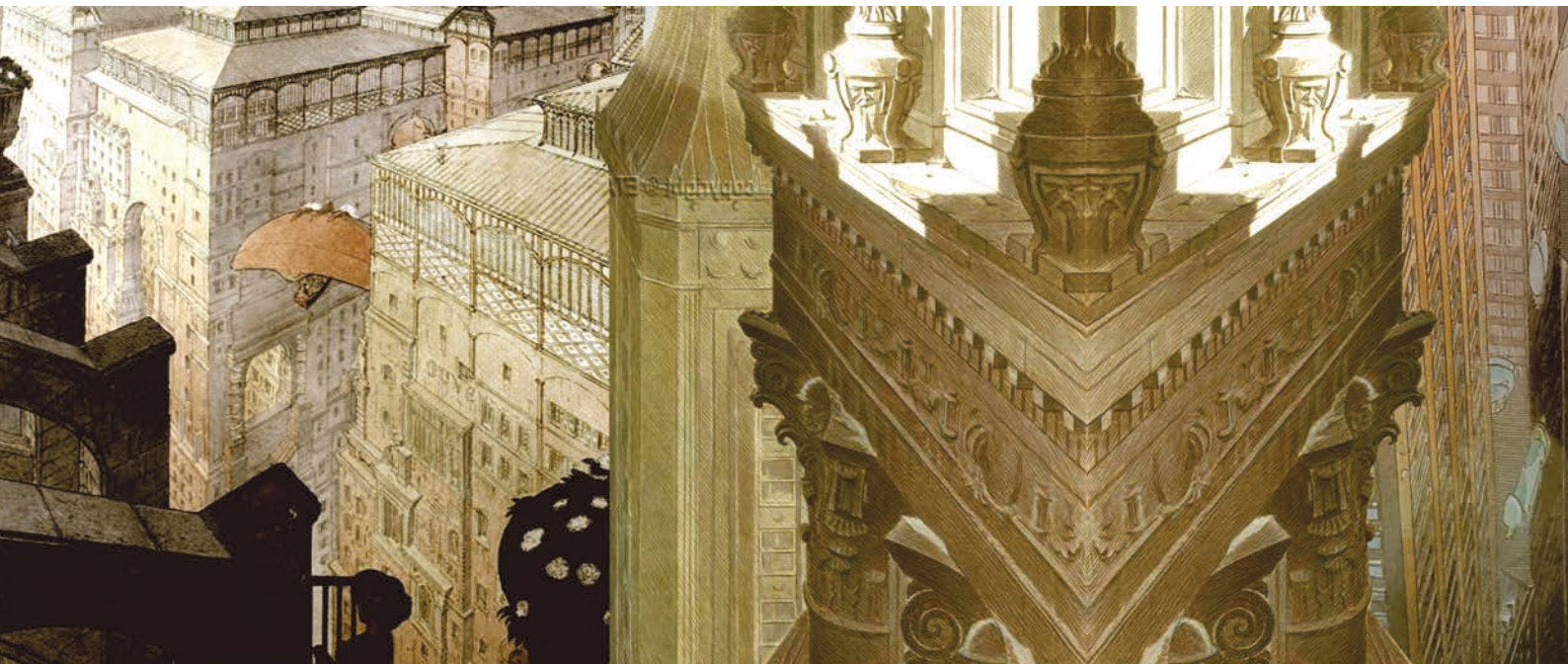
Cem Gülbent'in
Paradokya
üçlemesi
Türkiye'deki
fantastik
türün başarılı
örneklerinden.
Yazar, serinin
son kitabı
Paradokya
Düşler
Ülkesi'nde
okuru
paradokslarla
çevrili gizemli
bir yolculuğa
çıkartıyor.

F

antastik kurgu kitaplarının her yaşta okuyucusu var. Gizem, macera ve günlük hayatta karşılaşılmayan olayların cazibesi bu türe ilgiyi kamçılıyor. Özellikle gençlerin başucu kitapları çoğunlukla bu türde eserler. Dünya en çok satılan 10 kitapta altısının fantastik edebiyat sınıfında olması (*Yüzüklerin Efendisi*, *Hobbit*, *Harry Potter*, *Ayişe* gibi) rağbetin boyutları hakkında fikir edinmemizi sağlıyor.

Türkiye'de "fantastik" eser sayısı maalesef çok az. 2000'li yıllarla birlikte Türk yazarların kaleme aldığı "fantastik roman" sayılan kitaplarda artış görülmeye başlanıyor. Cem Gülbent'in *Gecenin Gizemli Oyunu* üst başlığıyla yayınlanan *Paradokya* serisi türünün en iyilerinden. Bu yazıda Cem Gülbent'in üçüncü kitabı olan *Paradokya Düşler Ülkesi*'ni tanıtaçağız. İlk kitabı *Paradokya Adalet Yıldızı ve Kayıp Pusula* idi. Onu *Paradokya Sırlar Geçidi* takip etti.

Paradokya, insanın tıpkı gerçek hayatta olduğu gibi duygularını kullanıp rüyalarına yön verebildiği, bilinciyle bilinçaltını aynı anda yaşayabildiği bir çeşit paradokslar âlemi. *Paradokya*'da birbirini tanımayan kişiler ellerine geçen gizemli bir kitabı okuduktan sonra daldıkları uykuda kendilerini -kitabın etkisiyle- rüyaların ötesinde buluyorlar. Onlara birbirinden farklı şifreler ve görevler veriliyor. Böylece gecenin gizemli oyunu başlamış oluyor. Herkes kendi bilinçaltındaki mekânlara doğru yola çıkıyor. Kimi Tac Mahal'de kimi Anemas Zindanları'nda kovalamaca, heyecan ve sır dolu bir maceranın ortasında çıkış arıyor. Alacakları en büyük hediye uyanabilmek olan yolculuklarında şifreleri çözme-

leri, tuzakları geçmeleri ve oyunu başarıyla tamamlamaları gerekiyor. Yoksa uyanmak mümkün değil. Yazar, şifreleri okurlarının da çözmesini istiyor. Böylelikle okurlar da tıpkı kitaptaki kahramanlar gibi şifreleri çözmeye çalışırken oyuna dâhil oluyor. Eserde sürükleyici bir dil kullanıldığını görüyoruz.

Kitabın konusuna gelecek olursak; serinin ikinci kitabı *Paradokya Sırlar Geçidi*'nin sonunda oyuncuların her biri bir sonraki *Paradokya* oyuncularını seçmek için Sonsuz Kapı Koridoru'nda birer kapı aralamıştı. *Paradokya Düşler Ülkesi*'nde o kapıdan giren oyuncuların *Paradokya*'daki maceraları anlatılıyor.

Aynı gün üç farklı kişi eline geçen gizemli kitabı okur. Kitap okuyanları âdeta içine çeker ve bu üç kişi uykuya dalar. Uyurken kendi bilinçaltının yansıması olan oyunlara dâhil olurlar. Bu oyunda çözülmesi gereken şifreler, yapılması gereken görevler vardır. Bütün görevleri başarıyla tamamlayan ve oyunun sonuna ulaşan oyuncular uyanmaya hak kazanırlar.

Bu kitaptaki üç oyuncudan Mert oyuncak dükkânı işletmektedir. Mert, rüyasında bahçesini kazdığı evin sahibi Yusuf ile tanışır. Ona rüyalarından bahseder. Yusuf, dinlediklerinin etkisiyle kendi evinin bahçesini kazıp, gizemli kitaba ulaşır. Okuduktan sonra kendini maceranın içinde bulur. Mert, Anemas Zindanları'nda geçen görevinde İstanbul'un fethi sırasında yaşanan savaşın ortasında kalır. Yusuf ile Mangala oyununu oynar.

Emre ise öğrencidir ve dil eğitimi için Avusturalya'ya gitmenin hesaplarını yapmaktadır. Emre'nin rüyasında dâhil olduğu oyundaki görev yeri, Avusturalya'da Aborjinlerin yaşadığı bölgedir. Aborjinlere yakalanan Emre, burada yerlilerin kendilerinden olmayan birini, yani Nusret'i reis edindiklerine şahit olur. Yerliler, Nusret'e Aborjin dilinde güneş anlamına gelen Mandu ismini vermiştir. Nusret, burada Emre'yi bir sınava tabi tutar.

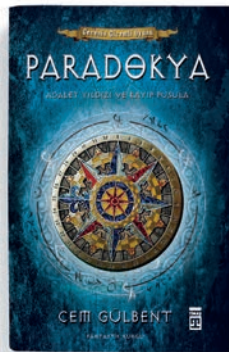
Simetri takıntısı bulunan Banu'nun görev yeri Tac Mahal'dir. Burada Tac Mahal'in ve Şah Cihan'ın hikâyesini dinleyen Banu, polis ve askerlerle kovalamaca yaşar. Şah Cihan'ı tutulduğu zindandan kurtarma işine girer.

Uyanmak ilk şart!

Kitap, bir sürprizle bitiyor. Sonuçta Mert, Emre ve Banu dâhil oldukları oyundan çıkmayıp, uyanamıyorlar. Peki, kimler oyunu başarıyla tamamlayıp, uyanıyor? Sürprizi bozmamak adına onu yazmayalım, kitabı okuyunca anlayabilirsiniz, diyelim. Kitap, düşler dünyası ile gerçek dünya arasındaki farka da değiniyor. Kitabın kahramanlarından Nusret, oyunun sonunda maceraya doymadığını, "Peki, ya Düşler Ülkesi? Ben oyunum boyunca ona ulaşmak için çabaladım." sözleriyle anlatıyor. Oyun kurucu Paroks ise bu kadar rüya yeter dercesine, "Uyandığınız zaman zaten Düşler Ülkesi'ne varmış olacaksınız. Gerçek dünyanız, düşlerinizi gerçekleştirebileceğiniz tek yerdir. Bunun için uyanmak ilk şarttır..." cevabını veriyor.

Cem Gülbent

Paradokya Adalet Yıldızı ve Kayıp Pusula

Cem Gülbent
Genç Timaş - 368 Sayfa

Paradokya Sırlar Geçidi

Cem Gülbent
Genç Timaş - 320 Sayfa

Paradokya Düşler Ülkesi

Cem Gülbent
Genç Timaş - 352 Sayfa

Farkındalık, hastalıktır!

Afra Gasgar

Şimdi Gözlerini Açabilirsin'i okurken roman kahramanı Levent'in hiç de yabancı olmadığı gerçeklerle gözlerini açınca nasıl yüzleştiğini göreceksiniz sürprizlerle dolu macerasına eşlik edeceksiniz.

Kitapları son dan okumaya başlayan okurları için bir not düşmüş yazar romanının arkasına: "Ölüm, son değildir..."

Romanın anahtar cümlelerinden birisi bu. Kitap, giriş sayfasında bir 17 nisan akşamı İstanbul sokaklarında karşılıyor okuyucuyu. Şehrin insanı her an yutacakmış gibi duran keşmekeşinden farklı olarak bir tedirginlik var bu girişte. Yani daha en başından belli ediyor kendisini romanın baş karakteri Levent'in içsel buhranı. Romanın sonlarında anlaşılacağı üzere 17 nisan Levent için kritik bir tarih. Açıkcası başlangıçta atılmış bir tarih görünce anlatılan hikâyenin günlük tadında, lineer bir akışla devam edeceğini düşündüğüm hikâye bunun aksine romanın anlatıcısı Levent'in olayları hatırlayışına bağlı olarak ilerliyor. Bu tarz anlatım tekniği okuyucuyu tarihte yolculuğa çıkarırken yoğun bir şekilde yer verilmiş monologlar ile de Levent'in düşünce dünyasında gezinme imkânı sunuyor. Levent'in bir gün ilaç almak üzere uğradığı eczanede tanıştığı Zehra ile arkadaşlığı başlarda Levent için insani ilişkilerinde bir denge kurucu gibi görünse de bu ilişkinin sonlarına doğru karıştığı bir cinayet vakası kahramanın hayatını altüst ediyor. Hayatı kendi halinde, olabildiğince sıradan ilerlerken bu beklenmedik gelişme Levent'in üzerinde çok etkisi yaratıyor. Bir öykü yarışmasında birinci seçildiği için kazandığı Londra gezisi ödülünü karıştığı cinayet vakasından kaçmak için fırsat gören Levent, Londra'da hayata başka gözle bakmasını sağlayacak biriyle tanışıyor.

Levent, İstanbul Üniversitesi'nde Tarih bölümü üçüncü sınıf öğrencisi. Ancak okuduğu bölümü çok da sevmeyen, farklı ilgi alanları olan biri. Mükemmeliyetçi, hata yapmaktan çekinen yapısı hayata katılmasına sürekli engel çıkartıyor. Belki bu sebeple asıl uğraşı, takım çalışmasından uzak tek başına üretim yapabilmesine imkân sağlayan öykü, reklam senaryoları yazmak.

İnsanlarla iletişim kurmaktan çekinen kendi deyişle sükûneti yine kalabalıklarda bulmaya alışkın olan Levent genç yaşta annesinin ölümüne tanıklık etmiş, babasıyla aynı evde yaşamına devam ediyor. Babasıyla da arasındaki iletişim tutuk Levent'in. Sevmediğinden yahut aile ilişkilerinin kötü olduğundan kaynaklanmıyor bu tutukluk. Muhtemelen bu coğrafyada babayla kurulan ilişkinin ketum olmasından ileri geliyor. Fakat aile içinde bile kendi duygularını açıkça paylaşma açmayan Levent'in dış dünyayla kurduğu iletişim de bu gerçekliğin etkisinden kurtulamıyor.

Lise yıllarında ailesiyle gezmeye gittikleri bir günde geçirdiği ilk panik atağı bile ailesinden gizleyen Levent bu ilk ataktan sonra hayatını normal bir insan olmayı özleyerek geçiriyor.

Romanda, aslında çağımızda herkesin mustarip olduğu yapay ilişkileri de Levent'in çevresiyle kurmaktan kaçındığı ilişkilerin bir başka nedeni olarak görmek mümkün. İnsanların, asıl benliklerini gizleyerek olmak istedikleri yahut toplumun onlardan olmalarını istediği hallere bürünmesi ve sonucunda sağlıklı, gerçek bir temeli olamayan arkadaşlıklar Levent'i rahatsız eden şeyler arasında. Aslında Levent de kişiyi kara delik gibi kendi içine çeken bu "nasılım"dan ziyade "nasıl gözükmeliyim" durumunun kıyısından geçmiş sonrasında bunun acınası komikliğinin farkına varmasıyla kendine gelmiş. Fakat ne olursa olsun -Levent'in gittiği psikiyatristin de Dostoyevski'ye atıfta bulunarak kendisine hatırlattığı gibi- farkındalığın, hastalık olmasından ötürü herkesin göremediği şeyleri görmek bir bedel gerektiriyor. Levent de bunun bedelini kendi yaşam hikayesinde ödüyor. İşte siz de *Şimdi Gözlerini Açabilirsin'i* okurken çok yabancı olduğunu düşünmeyeceğiniz Levent'in cesaret edip gözlerini açınca yüzleştiği gerçeklerin serüvenine eşlik edeceksiniz.

Şimdi Gözlerini Açabilirsin

Salih Uyan
Carpe Diem
224 Sayfa

Önce kendim sonra insanlar için yazıyorum

Ya yaştlarından çok daha olgun bir kişilik yapısına sahip ya da bizler gençleri biraz hafife alıyoruz. Bahsettiğimiz kişi Eilís Barrett. 16 yaşındayken yazdığı ilk kitabı, New York Times'ın "çok satanlar" listesine giren Barrett... Ona göre her iki ihtimal de doğru. Yani, evet yaştlarından daha olgun ama konuşma imkânı verilse gençler fena işler çıkarmıyor. Barrett ile Timaş Yayınları tarafından Türkçeye kazandırılan *Oasis*'i konuştuk.

Röportaj:
Zeynep Kılıç

CİS Ba

Irlanda'da yaşayan 17 yaşındaki Eilis Barrett'ı yaşıtlarından farklı kılan özellikleri çok. Fakat en belirgin farklılık, Barrett'ın 16 yaşındayken yazdığı bir kitabın iyi-den iyiye "çok satanlar" listesine girmiş olması. *Oasis*, Barrett'ın geçen sene piyasaya çıkan distopya türündeki kitabı. Ve genç yazar şu sıralar da *Oasis*'in devam kitabını yazmakla meşgul. *Oasis*, yüzyıllar önce başlayan bir virüs salgını sonunda dünya üzerinde hayatta kalan son insanların yaşadığı, ayakta kalan tek şehir. Kendi içinde huzurlu ve güvenli bir yer. Ancak *Oasis* kurulduktan 100 yıl sonra bilim adamlarının virüsü tetikleyen bir gen keşfetmeleri ile hiçbir şey eskisi gibi olmamaya başlıyor. Yurttaşlar geni taşımayanlar ve taşıyanlar olarak ayrılıyor. Tabii ki şehirler de... Duvarlar *Oasis*'i Selyan, İç Mıntıka ve Dış Mıntıka olarak üçe ayırıyor. Ve kitap, geni taşıdığı tespit edilen Quincy'nin Dış Mıntıka'da çok kötü şartlarda geçen hayatı ve buradan kurtulmak için giriştiği mücadeleyi konu ediniyor.

Demistik... Barret'ı yaşıtlarından ayıran tek özelliği çok erken yaşta iyi bir yazar olması değil. Barrett İrlanda'nın küçük bir yerleşim yerindeki aile çiftliğinde annesi ve iki erkek kardeşi ile yaşıyor. Annesinin tercihi ile iki erkek kardeşi gibi kendisi de hiç okula gitmemiş. Annesi ona ve kardeşlerine evde öğretim programı uygulamış. Büyükbabası ve amcaları da çiftliğe çok yakın bir yerde yaşıyorlarmış. Barrett, ortamı, "Bana sürekli hikâyeler anlatan insanların olduğu bir ortamda büyüdüm, evimiz de kitap doluydu," diyerek anlatıyor. Dolayısıyla çok küçük yaşlardan itibaren okumakla ve daha sonra da yazmakla devam eden bir hayatı olmuş. Kitap yazmaya karar verdiği an diğer insanların nasıl bir yol izlediğini araştırmaya başlamış ve kesinlikle online mecralarda klasik yolları denemek istemiş. Annesinin halkla ilişkiler uzmanı olan bir arkadaşının kitabı okumasıyla Gill Books Yayınevi'ne göndermesi bir olmuş. İlk buluşmadan bir yıl sonra yayınevi Barrett ile iki kitaplık bir sözleşme imzalamış. Üstelik yayınevi o sıralar bilim-kurgu türünde kitaplar basmıyormuş. Sonrası, güzel gelişmeler, tatlı telaşlar... Timaş Yayınları da Barrett'ın dünyada epeyce ilgi gören kitabını geçtiğimiz nisan ayında Türkçe olarak yayımladı. Bu vesileyle genç yazarla

kitabına ve aslında çok sade ama aynı zamanda sıra dışı olan hayatına dair bir söyleşi yaptık.

Yazar olmaya çok erken yaşta karar vermişsin. Sana, yazar olmak konusunda ilham veren şey neydi? Yazma konusunda özel bir yeteneğin olduğunu mu keşfettin yoksa bir şeyler anlatmak noktasında önüne geçemediğin bir isteğin mi vardı?

Hikâye anlatmayı hep çok severdim, Yazmayı ve kitapları da... Yani doğal bir şekilde gerçekleşti. Ben, bana etrafımda hikâyeler anlatan kişileri dinleyerek büyüdüm ve evimiz hep kitap doluydu. Kendi hikâyelerimi yazmaya başlamam çok zaman almadı ve bir kez başlayınca duramadım.

***Oasis*'i yazarının kim olduğunu bilmeden okuydum, orta yaşlı biri tarafından yazıldığını düşünebilirdim. Bu yaş için gerçekten şaşırtıcı bir kitap. Sen de kendini olduğundan daha olgun hissediyor musun? Ya da günümüz dünyasında gençlere yönelik önyargılarımız mı var?**

Her ikisi de diyebilir miyim? Tanıdığım, benimle yaşıt insanların çoğundan daha olgun hissediyorum kendimi ama herkesin farklı şekilde olgunlaştığını da düşünüyorum, ki bunda bir sorun yok. Bununla beraber, evet günümüz dünyasında gençlere karşı birçok önyargı olduğunu düşünüyorum. Çoğu zaman konuşma imkânı verildiğinde; gençler, insanların beklediğinden çok daha fazla olgun davranabiliyorlar.

Genç yazarlara, özellikle de Wattpad kanalıyla meşhur olanlara baktığımızda kitapların çoğunun aşk, ilişkiler, ergenlik problemleri gibi konular hakkında olduğunu görüyoruz. Fakat sen distopya yazmayı seçmişsin. Bunun özel bir sebebi var mı? Distopya yazmaya devam edecek misin yoksa başka türleri de denemek istiyor musun?

Distopya ve kurgu kitaplar, beni her zaman kendisine çekmiştir. Okumakla ilgili en çok sevdiğim şey şu mesela: Bir kitaba gömüldüğümde sayfada anlatılan şeyin gerçek hayat olduğu hissine kapılıyorum. Distopya ve kurgu kitaplarının böyle karışık bir dünya inşa etme durumu var. Ki böylece, insanları bu tür kitaplara çekmek çok daha kolay. Ancak tabii ki ben sadece distopya ile sınırlı kalmak istemiyorum. Daha önce çalıştığım ya da halihazırda çalışıyor olduğum diğer projeler çağdaş edebiyattan ileri fantastik türlere kadar değişiyor.

Barrett

Wattpad hakkında ne düşünüyorsun? Wattpad sayesinde çok sayıda ergen ve genç, popüler yazarlar haline geldi. Sana gelince, sen tercihini eski yazarlar gibi geleneksel yollardan gitmekten yana kullandın. Bu, bilinçli bir tercih miydi?

Kesinlikle bilinçli bir tercihti. Uzun yıllar bu konuyu araştırdım ve klasik yollardan gitmek istediğimi anladım. Kitaplarımın günün birinde kitapçılarda olmasını istiyordum. Ve bir şey bir kere ücretsiz ve online bir şekilde yayınlanırsa onu geleneksel olarak basmanın çok zor olacağını biliyordum. Bu konuda araştırma yaptığım için biliyordum, bu yüzden bilinçli bir şekilde Wattpad'den kaçındım. Wattpad okurlardan "geri bildirim" almak için iyi bir yol olabilir ama hikâyenizin geleneksel yollar-
dan basılmasını istiyorsanız, çalışmanızın online yayımlanmasına karşı olan eleştirel partnerlerle çalışmak en iyisi olur.

Yaşıtların gibi klasik bir okula gitmedin ve annen tarafından evde eğitim gördün. İlk olarak, annenin bu kararından dolayı mutlu musun? Ve bu tür bir eğitimin senin çok erken yaşta başlayan yazarlık serüveninde bir etkisi olduğunu düşünüyor musun?

Annemin beni ve iki erkek kardeşimi evde eğitime tercihinden çok memnunum. Ve kesinlikle eminim bu kararı almasaydı şu anda olduğum noktada olmazdım. Tüm yaşamımız boyunca bizlere kendi ilgi alanlarımızın peşinden gitme özgürlüğü verildi ve bu ilgi alanlarımızda gerçek anlamda derinleşme özgürlüğü verildi. Bu yüzden aç gözlü bir şekilde okuma imkânı buldum ve yazma tutkumu keşfettim. Yazar olmak istediğime karar verdiğim anda, evde okul imkânı bana kendimi bu işe adanmam noktasında ihtiyacım olan alanı ve imkanı sağladı. Normal okula gitseydim kitap yazmak için vaktim olmazdı.

Bu kadar erken yaşta başarıyı yakalaman müthiş bir şey olmalı. Peki, erken yaşta belli bir üne kavuşmanın olumsuz tarafları var mı sence? Başarılı olmaktan korktuğun anlar oldu mu?

Yazar olmak, 12 yaşından beri hayalim. Bu kadar erken yaşta olacağını hiç düşünmemiştim ve bana bu fırsat verildiği için kendimi çok şanslı hissediyorum. Olumsuz tarafına gelince, başarı noktasında açık bir şekilde baskı oluyor tabi. Ben doğuştan mükemmeliyetçiyim ama inanların yazdıklarını okuyacağını bil-mek işi zorlaştırıyor hatta bazen kilitlenip hiçbir şey yazamama noktasına geliyorum. Ama hatırlamam gereken şey şu ki ben öncelikle kendim için ikinci

OASIS

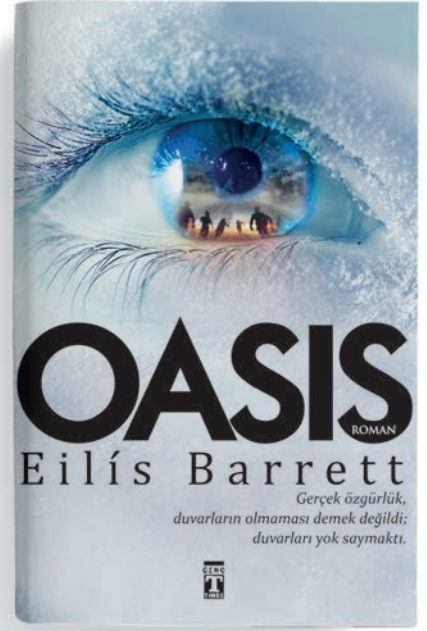
Eilís Barrett

Çevirmen:

Edip Sönmez

Genç Timaş

368 Sayfa

olarak insanlar için yazıyorum. Bunu hatırladığımda devam etmek çok daha kolay oluyor.

16 yaşında biri tarafından yazılmış olmasının dışında Oasis'i diğer distopya ve genç-yetişkin kitaplarından farklı kılan şey ne?

Oasis'i yazarken kalkıştığım şey, yazmakta olduğum dünyayı gerçekten hissedilen bir karakteri oluşturmaktı. Quincy sert ve bıkkın biri. Korkunç şeyler yaşıyor ve sonunda oldukça soğuk bir insan oluyor. Kolayca güvenmiyor ve kendisini diğer herkesten üstte görüyor. Benim kurduğum dünya, "ölüm-kalım" dünyası ve Quincy bunu yansıtıyor. Genç-yetişkin kitaplarında çok sık, liderler, özellikle kadın olanlar, çok mükemmel karakterler. Ben fazlasıyla "mükemmel olmayan" bir kız hakkında kitap yazmak istedim. Ve bu kızın ziyadesiyle kusurlu olduğunda da güçlü, iyi ve kuvvetli olabildiğini göstermek istedim.

Goethe şöyle demiş: "İstemese dahi, her yazar kitaplarında bir şekilde kendisini anlatır."

Kitabını ve karakterlerini göz önünde bulundurduğunda Goethe'ye katılıyor musun?

Quincy'nin yaşadığı dünya senin yetiştiğin yerden oldukça farklı olsa da Quincy ile kendin arasında benzerlik buluyor musun?

Bazı karakterlerimle benim aramda kesinlikle benzerlikler var. Karakterler çocuklarınız gibidir. Tamamıyla farklı insanlardır ama elinizde olmadan sizin bazı özelliklerinizi almışlardır. Ben ondaki "hem dirençli olup hem de umutsuz olma" halini kendimde görüyorum. Daha iyi bir hayat

istiyor ve onun için savaşmak istiyor ama bu, onu insan olduğu ve bazı zamanlarda çaresiz hissettiği gerçeğinden alıkoymuyor.

Konu distopya olunca akla ilk olarak George Orwell'ın 1984 romanı geliyor. 1984 senin de başucu romanlarından biri mi? Ve bir şekilde sana ilham verdiğini ve seni etkilediğini düşünüyor musun?

1984'ü okudum ve sevdim ama romanı *Oasis*'i yazdıktan sonra okudum. Bu yüzden doğrudan bir etkisi yok. Bununla beraber, 1984, bana ilham veren, beni etkileyen yazarları oldukça etkilemiş bir roman. Yani dolaylı yoldan bir ölçüde etkilemiş tir diyebilirsiniz.

Senin favori yazarların kimler?

Victoria Schwab, Laini Taylor ve Maggie Steifvater. Bu yazarların biraz büyümlü bir üslupları var ve onların kitapları beni her zaman öyle derinlere çekiyor ki okuduklarımların gerçek olmadığını unutuyorum. Bunlar benim favori kitaplarım ve yazmak istediğim türde kitaplar aynı zamanda.

Henüz okumayanları da hesaba katarak *Oasis*'ten biraz bahseder misin?

Oasis, ölümcül bir virüsün bütün insanlığı yok etmesinden 100 yıl sonra kuruluyor. Hayatta kalan son kişiler kendilerini korumak için duvarlarla çevrilmiş bir şehir kuruyorlar ve bu şehir, gezegendeki son güvenli yer olan *Oasis* olarak biliniyor. Ancak yıllar sonra virüsü yeniden etkili hale getirme kabiliyeti olan bir gen keşfediliyor ve bu durum nüfusu ikiye ayırıyor: Safkanlar ve Durağanlar. Yani ölümcül gene sahip olanlar ve olmayanlar. Quincy Emerson bir durağan ve virüsün her an aktive olabileceği bilgisiyle yaşıyor. Ancak bir gün *Oasis*'in dışında bulunan bir direnişçi grupla iletişim kuruyor ve hayatı altüst oluyor.

***Oasis* sinemaya uyarlanmaya çok müsait bir roman. Bunun hakkında ne düşünüyorsun? Kendi hikâyeni beyaz perdede görmek ister miydin?**

Bunu söylemek benim için zor. Açıkçası, kitabımı tamamen yeni bir formatta görmeyi isterim ama iyi bir film yapmak için çok fazla emek lazım ki bu beni tereddütte bırakıyor. Bununla beraber eğer birçok şey iyi gider ve iyi bir ekip çalışması yapabilirsek inanılmaz bir şey olabilir.

Şu anda *Oasis*'in devam kitabını yazıyorsun. Devam kitap yazmanın zorlukları neler?

Devam kitabı yazmak, benim yazar olarak karşılaştığım en büyük zorluk. En baştan başlamak yerine

karakterlerine ve oluşturduğun dünyaya geri dönmek gibi iyi yanları var ama kesinlikle zor tarafları da var. Hikâyeyi taze tutmalı ama bir yandan da ona sadık kalmalısn. Okuyucuların beklentilerinin yol açtığı baskı, hikâyenin gittikçe karmaşık bir hal alması, bunların hepsi devam kitap yazmayı ilk kitap yazmaktan daha zor yapan şeyler. Bununla beraber, zorlukları seviyorum ve bence bu, beni süreçte çok daha iyi bir yazar yaptı.

“Işık olmadan tutsaklar olmaz.” Bu kitapta sıkça vurgulanan bir slogan. Bu cümle ile okuyuculara ne anlatmak istedin?

Bu söz şifreli bir mesaj. *Oasis*'i çevreleyen çitlerdeki elektrik, yurttaşları içeride kilitli tutuyor. O olmazsa kaçabilirler. Aynı zamanda bazen Işıklar Şehri diyerek Selyan şehrine atıfta bulunuyor. Güzel parlak bir şey ve Durağanları ışığın etrafındaki pervanelere çeviriyor. Durağan'lar ışığı yok etmeli ve özgür olmak için elektriği Selyan şehrinden almalılar. Quincy'nin kaçışına yardım eden direniş örgütü Genesis, insanlara çitlerin yakında elektriksiz kalacağını söylemeye çalışıyor ama bilerek ya da bilmeyerek dikkatlerini çok daha büyük bir fikre çekiyor: “Gerçekten özgür olmak için tek yol elektriği *Oasis*'ten almak.”

Üniversiteye gitmeyi düşünüyor musun? Gidecek olsaydın hangi bölümü tercih ederdin?

Hayır, üniversiteye gitmeyi düşünmüyorum. Bitirilmeyi bekleyen birçok işim var şu anda ve yakın gelecekteki kariyerime odaklanmayı planlıyorum. Benim için gerekli bir hale gelirse belli bir noktada üniversite fikrine açığım fakat şu anda ilgilendiğim bir şey değil. Gidecek olsaydım İngiliz dili edebiyatı ya da dil bilim gibi bir bölüm okumak isterdim. Bunlar oldukça fazla ilgilendiğim alanlar.

Hiç Türk yazar okudun mu?

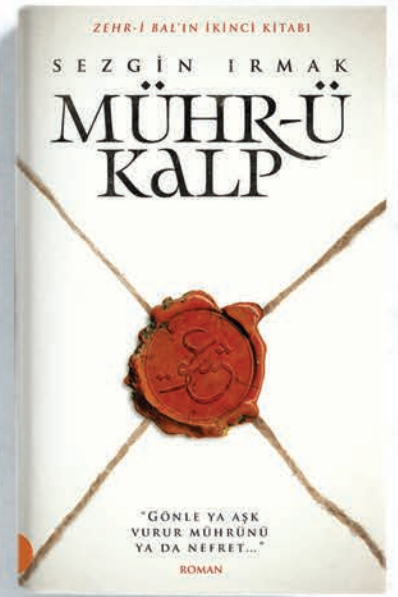
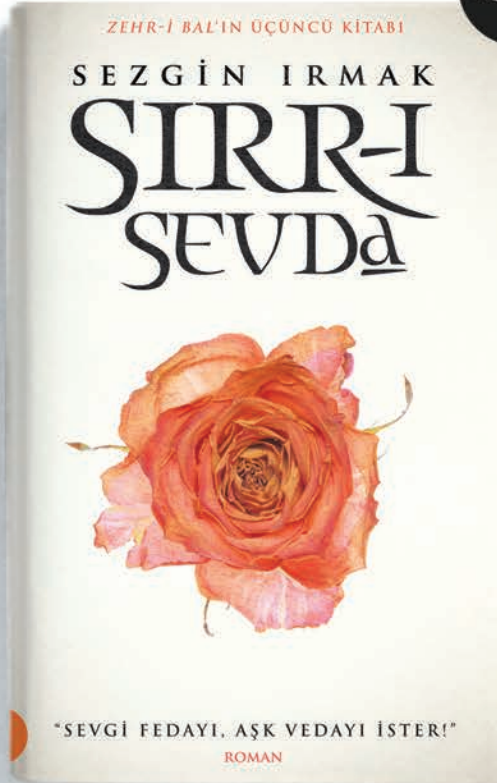
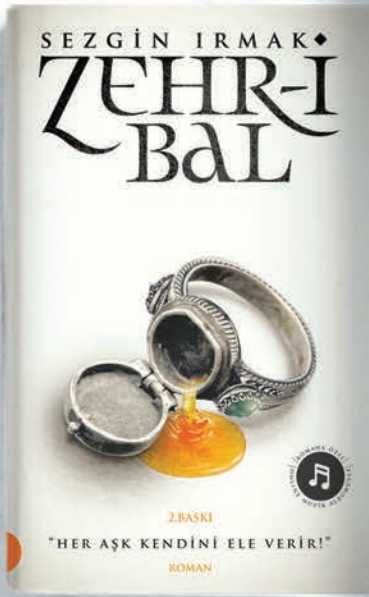
Hiçbir Türk yazar okumadım. Hatta *Anna Karenina* gibi birkaç klasik dışında hiç çeviri bir kitap okuduğumdan da emin değilim. Gelecekte kesinlikle yapmak istediğim bir şey bu. Bir yazar olarak farklı ülkelerden kitaplar okumanın benim için çok ilginç olacağını düşünüyorum.

Okuyucu kitleni kimler oluşturuyor?

Benim asıl kitlem ergenler ve genç erişkinler. Onlar için yazıyorum ve yazarken onları düşünüyorum. Bu arada diğer bütün genç-erişkin kitapları gibi benim kitaplarım da nerdeyse her yaş grubu tarafından okunuyor. Daha ergen bile olmayan okuyucularım da var, 80'lerinde olan okuyucularım da! Kitabımın bu kadar çok insana ulaşması inanılmaz ve kitabımı okumak için zaman ayıran herkese minnettarım.

ÖZLEM SONA ERİYOR!

YENİ

Aşk, tarih ve polisiye! Osmanlı döneminde okura kapılarını açan bu eşsiz serüven herkesin kalbine dokunacak!

Zehr-i Bal serisinin merakla beklenen son kitabı *Sırr-ı Sevdâ*'da giz perdesi sonuna kadar aralanıyor. Sezgin Irmak akıcı üslubuyla geriye okura tek bir soru bırakıyor:

"Ben seni mi, yoksa sana uzanan gül kokulu bahçelerini mi sevdim?"

www.portakalkitap.com

portakalkitap

KitapPortakal

portakal

ÜNLÜ MODA TASARIMCISI SİMUZER YAZICI'DAN YILIN **EN TARZ** KİTABI!

Moda kurallarına bağlı kalmadan kendi estetik zevkini ve tarzını oluşturabilirsin.
Vücut tipine en uygun kıyafetlerden akıllı alışveriş taktiklerine, kombin oluşturma
örneklerinden özgün bir tarzın ipuçlarına kadar her şey var bu kitapta...
Yani başkası olma, kendin ol yeter...

ONU YALNIZ SİZ ANLARSINIZ!

*Ömer Sevinçgöl imzalı Beni
Yalnız Sen Anlarsın insanın
kendini tanıyabilme yolculuğunda
belki bir fener ışığı görevi
görebilecek öykülerle bezeli. Kitabı
okuyup bitirdiğinizde daha
bilge, daha duyarlı, daha mutlu
olacaksınız.*

Beni Yalnız Sen Anlarsın

Ömer Sevinçgöl
Carpe Diem Kitap
160 Sayfa

Ömer Sevinçgül ile ortaokul sıralarında tanışmıştım ve o dönemde, hiç unutmam, sınıfta Carpe Diem rüzgârları esiyordu. Hepimiz heyecanla karşılaşmıştık bu kitapları; okuyorduk, konuşuyorduk, tavsiyelerde bulunuyorduk... Bizlere bambaşka bir dünyanın kapılarını arlamıştı. Öğretici hikâyeleri, öğreticiliğin içine gizlenmiş mizahı, duru Türkçesi, tatlı üslubuyla hayata dair okuduğum ilk öykülerdendi.

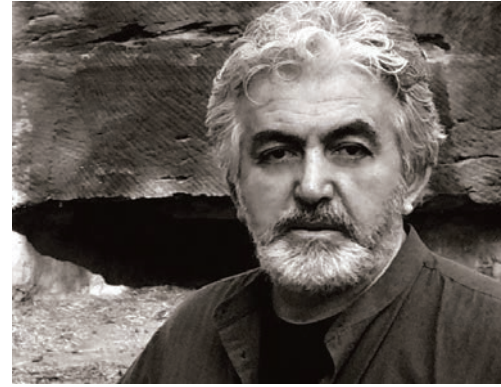
Çocukluğumun üzerinden onca yıl geçti bugün öğrencilerime; etrafımdaki gençlere kitap hediye etmem gerektiğinde ilk aklıma gelen, Carpe Diem serisi ve özellikle de Ömer Sevinçgül kitapları oluyor. Bir öğretmen olarak gönül rahatlığıyla tavsiye ediyorum bu kitapları. Hem dünyaya ve insana başka bir ufukla bakmayı öğrettiği için hem de bir vefa hissiyle yapıyorum bunu. Kitaplarını her elimde alışımında 13-14 yaşlarıma gider o heyecanımı hasretle anımsarım. Ve kitapları hediye ettiğim çocukların, kitabı bir solukta okuyup heyecanlarını benimle paylaştıkları anlarda onların gözbebeklerinde kendi çocukluğumu bulurum.

Beni Yalnız Sen Anlarsın'da birbirinden bağımsız kırka yakın öykü var. Birbirinden bağımsız dediysem tamamen alakasız da değil, her biri hayatın içinden, her biri hayata dair öyküler. İnsanın kendini anlayabilmek için çıktığı dünya serüveninde belki bir fener ışığı görevi görebilecek öykülerle bezeli bir kitap. Yolları şaşırdığımızda bazen elimizden tutup bizi ayağa kaldırmak için bir öykü, bir şiir, bir dize kâfi gelebiliyor.

Bazen bir cümle duyarsınız sanki o an hayatın şifresini çözmüş gibi hissedersiniz. Bazen bir süre nefessiz kalırsınız da o süre zarfından hemen sonra içinize çektiğiniz ilk nefes gibi gelir ya bazı cümleler... "İçimdeki o sızıyı bir cümleyle ifade etmek istesem ben de böyle bir cümle kurardım," diye geçer aklınızdan... İşte ben de böyle hissetmişim Ömer Sevinçgül ile tanıştığımda. İnsan için en zor hadiselerden biridir yanlış anlaşılma; doğru anlaşılmaya ihtiyacımız olduğunda, kendi kelimelerimiz

bize kısır kaldığında başkalarının cümlelerinde ararız kendi duygularımızı... Karşımıza bir kitap çıkar altını çize çize okuruz. Acınız, hüznünüz, yaranız bir dile kavuşur.

Altı çizili kitaplarımız en kıymetlilerimizdir ve onları nadiren başkalarının görmesini isteriz. Belki şu satırlarda kendini arayan birinizin "işte, işte tam da benim gibi" deme ihtimalinden güç alarak altını çizdiğim birkaç satır paylaşmak istiyorum. "Mazi takılıp kalmak için değil ibret alınmak için vardır." Size de oldu mu bilmiyorum ama ben içimde takılıp kaldığım, her gün kendime üzüntü edindiğim o derdimi şöyle karşıma alıp "ey mazi sana bunca yıl takılmakla hata etmişim haydi göster bana ibretini," demek istedim bu cümleyi okuduğumda. Güzel bir cümle daha... "Belalar, felaketler, musibetler unutmaya denilen tiryak

Ömer Sevinçgül

sayesinde tesirlerini yitirirler. O taze hayalleriyle ruhunuzda kalsalardı hayat azap olurdu. Zaman külleri hepsini örter. Yaralar kapanır, ıstıraplar diner." diyor Ömer Sevinçgül, içimize güzel umutlar serpiyor... Ve fısıldıyoruz acı çeken yanlarımıza, "Hepsi geçecek, unutmak diye bir nimet var... İyi ki var..."

Bazen de yazar bize kelimelerin dahi kâfi gelmediği acılar olduğunu hatırlatıyor. İşte böyle zamanlarda bir dostun dizleri avutur belki içimizi, sonra biz de ona bir kitap hediye etmek isteriz... "İçimde bir deniz kabarıyor... duygularım dalgalanıyor. Med vakti. Dalga büyüyor. Dil yetmeyecek. Kelimeler kifayetsiz..." Sizin de kelimeleriniz kifayetsizse, şifalı kitaplara sığının... *Beni Yalnız Sen Anlarsın* tam da böyle bir kitap.

Usta yazar Okay
Tiryakioğlu'nun
gençler için yazdığı
Ulak üçlemesinde bir
şehidin oğlu, eski bir
savaşçının torunu olan
Nuri'yle tanışıyoruz.
Kahramanımız serpilir,
büyür. "Çelik Hilal"
namlı teşkilatın
efsaneleri dilden dile
dolaşan reisi Vehimi
Orhun Çelebi ile
karşılaşır. Artık
hiçbir şey eskisi gibi
olmayacaktır.

BİR OSMANLI İSTİHBARATI HİKÂYESİ

Murat Cem

Okay Tiryakioğlu, tarihî roman yazımında akla gelen ilk isimlerden şüphesiz. Bugüne kadar yetişkinler için geçmişî sayfalarına taşıyan yazar, bu kez genç okurlara üçleme ile sesleniyor: Ulak!

Söz konusu dizinin ilk kitabı *Çelik Hilalin Gölgesinde* adını taşıyor. Başarılı yazar, okurlarını tarihin gizemli koridorlarında gezdiriyor. Bu macerada bizlere yol gösteren kişi ise Nuri... Nuri, henüz on iki yaşında, kahraman bir şehidin oğlu, savaşçı bir dedenin torunudur. Ailecek Beykozlu olan Nuri'nin hayatı ağırlıklı olarak Yoros ve Poyraz kalelerinin yakınlarında geçer. Atalarının kahramanlık hikâyelerini dinler. Nuri'nin neşet ettiği Beykoz, gece-gündüz hatim indirilen camileri, geç saatlere kadar açık olan hamamı, dar ve yokuş sokakları, her daim hareketli çarşı ve pazarıyla huzur dolu bir semttir. Sokağın Osmanlı'daki hâlini şöyle resmediyor yazar: "Yazları, başta güreş ve okçuluk turnuvaları olmak üzere, pek çok spor müsabakasının tertip edildiği Beykoz Çayırı, özellikle Ramazan aylarında son derece cümbüşlü olurdu. Ne var ki, bu türden külhani genç ve çocuk dövüşlerine sahne olduğu da vakiydi. Ama bu işler daha çok akşam ezanından sonra ya da geceleri, birkaç dakika içinde olup biter, kimsenin de canı fazla yanmazdı." İşte Nuri bir gün efsaneleri dilden dile dolaşan, İmparatorluğun yeraltında namları yayılmış "Çelik Hilal" adlı teşkilatın reisi Vehimi Orhun Çelebi'ye rast gelir. Uzun uğraşlar sonunda Osmanlı lehine istihbarat toplayan bir "Hilali" olur. Boynundaki "kırık ok" sadece mevzuya hâkim olanların anlayacağı

bir işaret, bir remizdir. Ve Nuri ile arkadaşının nefes kesen macerası başlamış olur.

"Hangi destanda mutsuz bir cengâvere rastlıyoruz ki?"

İkinci kitap *Tuna'nın Sırrı*'nda Nuri, artık gerçek bir Hilali'dir. Vehimi Orhun Çelebi ve diğer Çelik Hilal savaşçılarıyla birlikte Tuna nehrinin kıyılarına doğru yola çıkarlar. Özel bir görev, yani Aljmas Kalesi'ndeki bilgileri almak için Bal-kanlar'a doğru dört nala giderler. Ve 8 Temmuz 1526 tarihinde, Ordu-yu Hümayun'uyla Belgrad'a gelen Sultan Süleyman Han, Vehimi Orhun Çelebi ile görüşür. Ve "Büyük Türk", "Tüm bu olan bitenler gizli kalacak!" diye emreder. Ardından şöyle konuşur: "O bölgede uzun süre yeni bir hareketlilik istemiyorum! Şehitlerimizi tahliye ettikten sonra, kaleyi ve madeni tüm-den havaya uçurmakla iyi etmişsiniz Vehimi..." Üçüncü kitap, *Viyana Kapılarında* ise maceranın bittiği, (dikkatli okurun gözlerinden kaçmıyor) fakat aslında devam ettiği bir anlatı. 29 Ağustos 1526 tarihinde Mohaç Ovası'na adım atan Muhteşem Süleyman, düşman askerinin işini iki saat gibi kısa bir süre içinde bitirir. Ve o yılın sonuna doğru yenilmez ordusuyla başkent İstanbul'a döner. İşte, yazar böylesi bir galibiyetin kıyısında Nuri'nin kalbindekileri şöyle dile getirir: "Peki, zafer, savaş denen bu kâbusun neresinde? Zaferin mutluluğu, hazzı, görkemi nerede? İnsan zafer için savaşmaz mı? Muzaffer adam, aynı zamanda gururlu ve mesut adam değil midir? Hangi destanda mutsuz bir cengâvere rastlıyoruz ki?"

Okay Tiryakioğlu'nun modern Türk ve dünya edebiyatından pasajları, bölüm başlarına "epigraf"* yapması ayrıca alkışa değer.

*Epigraf: kitaplarda bölüm başlarında kullanılan alıntılar.

ULAK - ÇELİK HİLÂL'İN GÖLGESİNDE

Okay Tiryakioğlu
Genç Timaş, 176 Sayfa

ULAK - TUNA'NIN SIRRI

Okay
Tiryakioğlu
Genç Timaş
176 Sayfa

ULAK - VİYANA KAPILARINDA

Okay Tiryakioğlu
Genç Timaş, 176 Sayfa

ÜÇ ÖKSÜZ KARDEŞİN GİZEMLİ MACERASI

Kendine Ait Bir Ada'da annelerinin ölümünün ardından, kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenmeye çalışan Holly, Jonathan ve Davy isimli üç kardeş, Irene Hala'nın miras bıraktığı hazinenin peşine düşüyor.

Rukiye
Şeyma
Taşyürek

“**H**er şey büyük ölçüde her zaman olduğu gibi, ama bir şekilde farklı da. Hâlâ çoğu gün bir dağa tırmanıyormuşuz gibi hissediyorum. Ama Everest'in tepesine koşturmak yerine, daha çok Hellvellyn'e ağır ağır yürümek gibi. Bazen yağmurlu; bazen güneşli, ıslıl ıslıl. Paketlenmiş öğlen yemeklerimiz, bize eşlik edecek arkadaşlarımız var ve ara sıra her şeyi değerli kılan harika şeyler oluyor. Ve manzara bir ömre bedel.”

Kendine Ait Bir Ada kitabını anlatan anahtar cümlelerden biri bu satırlar. Zaten kitabın yazarı Sally Nicholls da hikâyeyi bu cümleyle bitirmeyi seçmiş. Hepimiz, kendimizi zaman zaman yeryüzünün zirvesine tırmanıyor-muş gibi hissederiz. Problemlerimiz Everest kadar büyüktür; sevdiklerimiz çok uzaktadır, kendimizi yalnız hissedip umutsuzluğa kapıldığımız olur. Holly Kennet ve küçük ailesinin hikâyesi de tam böyle bir anda başlıyor. Henüz 12 yaşında genç bir kız olan Holly, her okul çıkışı hemen eve dönmesini gerektiren 7 yaşında sevimli erkek kardeşi Davy ve kardeşlerine bakmak zorunda olduğu için üniversiteye gitmek yerine çalışmak zorunda kalan genç abisi Jonathan'la (18 yaşında) beraber annelerinden kalan evde yaşamaktadır. Üç öksüz çocuk, ebeveynlerinin yokluğunu derinden hissederler. Sorumlulukları bölüşerek günlük bir rutine oturtan kardeşler, ellerindeki imkânları en verimli şekilde değerlendirerek bir hayat kurmuştur. Evet, Holly'nin ayakkabıları ayaklarını sıkar, Jonathan güzel doğum günü hediyeleri alamaz ve Davy'nin dertleştiği biricik dostu tavşanı hastadır; fakat üç kardeş birbirine öyle sıkı sarılmıştır ki her sorunun üstesinden beraber gelmeye çalışırlar.

Bir gün, ölmek üzere olan huysuz ve zengin halası Irene, Holly'ye içinde anlamsız görünen fotoğraflarla dolu bir albüm hediye

eder fakat fotoğrafları Holly'ye açıklayamadan hayata gözlerini yumar. Holly, küçük bir araştırmayla bu fotoğrafların onun ve kardeşlerinin problemlerini çözecek ve hayalini kurduğu günlere götürecek bir yol haritası olduğunu fark eder. Gizemli fotoğraf albümünü beraber kendilerine miras kalan mücevherleri aramak için yolculuğa çıkacaklardır. Ve macera başlar.

Abisi, kardeşi, büyükannesi ve dedesi, onların eski dostları, abisinin sanal arkadaşları, mucitler mekanındaki mucit adayları ve kuzenlerinin de içinden geçtiği, yataklı trenlerin, gemilerin, turuncu vosvosların Holly'yi hayallerine taşıdığı sıcacık bir serüven...

Bir de hikâyede geçen ve kurgunun kilit olaylarından olmasa da mutlaka bahsedilmesi gereken bölüm var: Mucitler Mekanı. Kitaptan öğrendiğimiz kadarıyla burası, fikir üreten gençlerin toplandığı ve herkesin kendi projesiyle ve sosyal projelerle ilgilendiği; kerestelerden tellere, 3D yazıcılardan tel parçalarına kapsamlı ve kullanıma açık bir materyal kaynağına sahip muhteşem bir icat kuluçkası!

“Mucitlerin Mekanı'nın Irene Hala'nın fotoğraflarıyla ilgili olarak bana yardımcı olacağını bilmemin diğer bir nedeni, oradakilerin hepsinin sorunları çözme odaklı olmaları. Kimse 'Bu imkansız!' demez. Hepsi birden 'Ooo, çok ilginç bir problem.' der ve yarım saat sorunun bütün çözüm yolları hakkında tartışırlar.”

Öyle gıpta ettim ki okurken, kendimi bu satırların yer aldığı sayfayı seyredip hayaller kurarken buldum. Ne güzel olurdu değil mi ülkemizde de bir Mucitler Mekanı olsa!

Kimbilir, belki *Kendine Ait Bir Ada*'yı okuyup benimle aynı hayallere dalanlar vardır.

KENDİNE AİT BİR ADA

Sally Nicholls
Çevirmen: Alim Kurtuluş
Genç Timaş - 176 Sayfa

Uzun Zamandır Beklenen **RUHUNU HARAMDAN SAKIN**'la Seri Tamamlanıyor!

“Ömer gözlerini sakınmıştı haramdan. Sonra yüreklerimiz gelmişti, bu sefer onları korumak için çırpınmıştık Ömer’in okyanusunda. Şimdi ise ruhlarımızı savunup onlara tutunmalıyım. Tutunmalı ve bu sularda, bu dalgaların arasında hayatta kalmak için attığımız kulaçlarla kaybolmalarına izin vermemeliydim.”

Kayahan Demir'den yine soluk soluğa okunacak dehşetengiz bir kitap!

Hiç karanlıkta saklambaç oynadın mı?
Görme duyularından yoksun olduğunu farz et.
Ya gözlerin bağlı yahut zifiri karanlığın içindesin.
Sadece işitme ve dokunma duyularınla oyun
arkadaşlarını sobeleyebilir ya da onlardan
saklanabilirsin.

Bu şartlarda hissedeceğin heyecan
ve gerilimi düşün. İşte tam da bu kitaptaki
dehşetengiz hikâyeler sana bu heyecanı
yaşatmayı vad ediyor.

Korkularınla yüzleşecek, heyecanın
doruklarında kısa süreli yolculuğa çıkacaksın.
Karanlıkta saklambaç oynamaya cesaretin
var mı? Cesaretin varsa oku!

*Kitaplara
seviyorum!*

İSYANIN GÖLGESİNDE YEŞEREN AŞK

Sezgin Irmak, Osmanlı'nın son döneminde yaşanan sürükleyici bir aşk hikâyesi anlatıyor. Başından sonuna merakla okunan, entrikalarla dolu Zehr-i Bal ve Mühr-ü Kalp romanları tarih ve polisiye sever okurların elinden düşmeyecek.

Sezgin Irmak'ın yazdığı *Zehr-i Bal* ve *Mühr-ü Kalp* kitapları bir üçlemenin ilk iki kitabı olarak 2016 yılı Ocak ve Ekim aylarında art arda okuyucuyla buluştu. Irmak, kitaplarında 1870 yılında başlayan sürükleyici bir aşk hikâyesini ve bu aşk etrafında gelişen siyasi/politik, tarihî gelişmeleri anlatıyor. Bu aşk hikâyesi, Osmanlı İmparatorluğu'nun son döneminde Saray'a karşı girişilen isyan hareketleriyle tesadüfen karşılaşılıyor. Kalaycı Hamza ile Gülpere'nin ilk görüşte başlayan aşkı, okuru şaşırtıcı bir tarih okuması ve polisiye heyecanı ile baş başa bırakıyor.

Osmanlı'nın son dönemi; İmparatorluk, gözünü topraklarına dikmiş yabancı devletlerle savaşırken, içeride de iç isyanlar ve saray darbeleri ile boğuşuyor. Böylesi zorlu bir dönemde Sultan'ın en güvendiği isimlerin başında gelen dönemin Üsküdar Kadısı Rauf Efendi ve onun güzeller güzeli kızı Gülpere'nin yolları Kalaycı Hamza ile kesişir. Serinin ilk kitabı olan *Zehr-i Bal*, izi adım adım İstanbul sokaklarında takip edilecek bu aşkın ortaya çıkışını konu alıyor. Hamza ve Gülpere, birbirlerini gördükleri an aşkın zehri içlerine akar. Ancak bu aşkın daha ilk günden itibaren geçmesi gereken imtihanları ve atlatması gereken sayısız badireleri vardır.

Sultan'a sadık olduğu ve oyunlarını bozduğu için isyancıların hedefi olan Kadı Rauf Efendi'yle Kalaycı Hamza'nın kaderi çarşıdaki bir suikast girişimi sırasında birleşir. Kadı'nın hayatını kurtaran Hamza, farkında olmadan şehri saran karanlık bir isyancı örgütün de hedefi haline gelir. Yüreği Gülpere için atan Hamza, öte yandan Sultan'a karşı girişilen isyan hareketini bertaraf etmekle meşgul gönüllülerin arasına katılır. İsyancıların çözülmesi karanlık eylemleri ve cinayetleri, Hamza'yı anne ve babasından ayıran büyük bir sırrı da çözmesini sağlar. Gülpere'yle aşkları sürekli sınanan, her yeni engelle daha da alevlenen Hamza, Kor Cevat olarak bilinen ancak asıl kimliği bambaşka biri olan isyancı liderin peşinde amansız bir mücadeleye girer. İsyan gecesi bir patlamayla "öldürülen" Hamza, Gülpere'nin yüreğine ateş saldıktan daha son-

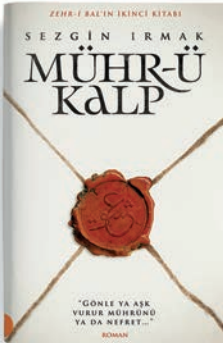
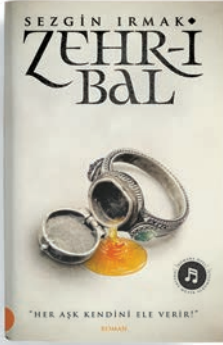
ra başka bir zaman ve mekânda yeniden ortaya çıkar. Karşısındaki kişinin gerçekten Hamza olup olmadığını kestiremeyen Gülpere, onu derinden sarsacak yepyeni bir hikâyenin başında olduğunun da farkında değildir. Dönemin ruhunu yansıtan özellikleriyle de *Zehr-i Bal*, okuru eski İstanbul sokaklarında dolaştırıyor.

Üçlemenin ikinci kitabı olan *Mühr-ü Kalp*'te ise birinci kitapta bastırılan isyanın etkileri ve yeni bir isyanın filizlenmesi ele alınıyor. Hamza'nın yaşadığına sevinen Gülpere, misafir olarak gönderildiği Heybeliada'daki büyük konakta başına geleceklerden habersizdir. İstanbul'da bastırılan isyanın etkileri devam ederken, isyancıların elebaşları yer altına inerek izlerini kaybettirmişlerdir. Bir yandan da yine Saray içerisinden birtakım güçlü kişiler aracılığıyla yeni isyanların hazırlıkları yapılmaktadır. İlk kitapta Kadı Rauf Efendi'nin izini kaybetmesi için "ölü gösterdiği" Hamza, azılı isyancı başı Cevat'ın babasından ayrılmış oğlu Rıfkı ve daha birçok yeni karakter adadaki büyük konakta İbrahim Paşa'nın yanındadır artık. Kadı Rauf Efendi, İbrahim Paşa'nın Sultan'ın kuyusunu kazanlardan olup olmadığını öğrenmeye çalışacaktır. Ani gelişen olaylar, Hamza'nın eski bir aşkının peşini bir türlü bırakmamasıyla işler arapsaçına döner. Gülpere, Hamza'nın hayalini kurarken bir anda kendisini istemediği bir evliliğin hazırlığı içerisinde bulur. Peki, ne olacak? Acaba, "tuzaklarla dolu düğün gecesinde silahlar isyancılara değil, Kadı Rauf Efendi ve ailesine çevrildiğinde tüm gerçekler su yüzüne çıkacak mı?" Yıllardır kayıp olanlar bulunacak mı? Eski hesaplar görülüp yeni defterler açılacak mı? Gülpere ve Hamza tüm badireleri atlatıp kavuşacak mı? Kitabın sonunda okuru hayli sarsacak patlayan silahın kurbanı kim olacak?

Başından sonuna merakla okunan, entrikalarla dolu *Zehr-i Bal* ve *Mühr-ü Kalp* romanları tarih ve polisiye sever okurların elinden düşmeyecek. Sıcak bir aşk hikâyesiyle okurun yüreğine dokunan serinin iki kitabı, üçüncü kitabı merak ettirecek cinsten. Serinin ilk iki kitabını okuyanların zihninde şu sorular belirecek: Acaba üçüncü kitapta Hamza ve Gülpere'yi ne tür maceralar bekleyecek? Tüm düşmanlarını alt ettiklerini düşündükleri an onları ne tür sürprizler bekleyecek? İyilerle kötülerin savaşında kim galip gelecek?

Zehr-i Bal

Sezgin Irmak
Portakal Kitap
304 Sayfa

Mühr-ü Kalp

Sezgin Irmak
Portakal Kitap
304 Sayfa

KALPTEN KALBE YOL VARDIR

*Sait Köşk'ün gönül âleminde tanıştığı
Feride'yle sohbetleri, sosyal medyada
pek çok kişiye ayna olunca okurların
da isteğiyle kitaplaştı. Yazılar önce
Hemdem oldu, sonra Hemhâl.*

Ahmet İpekoğlu

“E y birader bir fikirsin sen heman/ Artığındır kemiginle et ve kan/ Fikrin gül ise oldun gülistan/ Har olursa bir hatabsın oda yan.”

Bir olgun kişinin dilinden dökülen bu mısralar, insanın hakikatini ne güzel anlatıyor. İnsan fikirlerinden, düşüncelerinden ibaret. Konuşma, bu fikirlerin söz kalıbına; amel, davranış kalıbına dökülmüş hali. Düşünceleri gül olanlar, birer gül bahçesi. Düşünceleri diken olanlar, odundan başka şey değil. Odunun akıbeti ise ateşte yanmak.

Düşünmeyi, insanın kendisiyle konuşması olarak tanımlamak mümkün. Herkes her daim konuşur, kimi zaman sesli, kimi zaman sessiz. Rüyalari bilinçaltının konuşması olarak alırsanız, uykuda bile. Kişi kendi kendisiyle konuştuğunda bazen vicdanıdır ses veren, bazen kalbi, bazen de nefsi. Arzular, hevesler, pişmanlıklar, planlar, olanlar, olamayanlar, olması istenenler, olması beklenenler birer birer resmigeçit yapar. Zaman zaman kavga ettiğimiz de olur. Nefsimizle, aklımızın, vicdanımızın kavgasıdır bu.

Çoğumuz içimizden geçenleri sırlayıp saklarız. Duyulmasından, sezilmesinden âdeta korkarız. Said Köşk’ün iç âleminde kendi kendine yaptığı sohbetler ise önce internet üzerinden paylaşıldı gün gün. Muhatapları çoğalınca kitap sayfalarında toplandı. İlkın *Hemdem* oldu, şimdi de *Hemhâl*. Bir gönle düşenler, binlere, yüzbinlere ulaştı. Said Köşk, Kahramanmaraş doğumlu bir edebiyat öğretmeni. Şimdilerde okul öncesi eğitim kurumu işletiyor. Köşk, iki kitabında da sözü yormadan, en yalın haliyle söylüyor. Dili akıcı, üslubu tabii. Yediden yetmiş yediye herkesin anlayacağı şekilde.

Yazılarını genelde sabahları kaleme alan Said Köşk, okuduklarından sermaye olarak birikenleri yazıyor. “Yazmak okumanın duasıdır.” sözünü rehber edinen yazar, neyi mi okuyor? Pek çok şeyi ve tabii ki kitâb-ı kebîr-i kâinâtı. Bu yüzden de “gezmeye çalışıyor; yeşile, börtü böceğe hayran kalıyor; gökyüzünü seyretmeyi seviyor.”

“Bakmazlar mı yağmur yüklü bulutlara, nasıl yaratılmış onlar? Bakmazlar mı üstlerindeki

göğe, onu nasıl kurup bezemişiz. Hadi bir yarığını, yırtığını gösterin!”

Bu gibi ayetlerin kişiye farklı bir bakış açısı kazandırdığını dile getiren Said Köşk, “Yaratılana böyle bakmazsak, yaratılmış bütün varlıklar bizden davacı olacak. Bu kitaptaki yazılar bu maksatla yazıldı. Başkaları için değil, önce kendim için. Ama biliyordum, benim durumumda çokları vardı. Ayna olmak güzeldi.” diyor.

“Acaba bir kişiye vesile olabilir miyim?” düşüncesiyle sosyal medyada sayfalar oluşturan yazarın iç konuşmaları sayısız kişiye ayna olmuş. Sanal medya, sahici dostluklara kapı aralamış. Yazıların kitaplaşması teklifi de sosyal medyanın hızında kaybolmalarını istemeyen okurlardan gelmiş. *Hemdem* ve *Hemhâl*, böylece ortaya çıkmış. *Hemdem* yayımlandığında “Ben bu kitabı otuz kez okuyabilirim,” diyen de olmuş; “Kitabı okurken utandım kendimden. Kalktım, abdest aldım. Kur’an okudum,” diyen de.

Biraz tefekkür, biraz hayat...

Yazılarını edebiyatta “iç konuşma tekniği” denilen üslupla kaleme alan Said Köşk, gönül âleminde bir de muhatap bulmuş kendine: Feride. “Aklıma düştü, aklıma düşen başıma geldi. Anladım, benim konuşmaya ihtiyacım var. Ve sözümü kesmeden birinin dinlemesine... Ara ara belki terslenmeye...” diyor *Hemdem* ve *Hemhâl* yazarı, sonunda Feride’yle karşılaşmış. Hacivat-Karagöz oyununda “Bir yâr-ı vefâdâr olsa, o söylese ben dinlesem, ben söylesem o dinlese,” dediği gibi bazen yazar söylemiş Feride dinlemiş, bazen tersi gerçekleşmiş. Bazen Köşk’ün beraber çalıştığı bir öğretmen olmuş Feride, bazen hayatı paylaştığı bir eş, bazen uçarı iki sevgili, bazen kırdı yolda iki dost...

Neler mi anlatılıyor kitaplarda? *Hemhâl*’in bölümlerine bakmak bu konuda bir fikir verebilir belki. Gölgelek, İbretlik, İnsanlık, Sonsuzluk, Pişmanlık, Ömürlük, Seyirlik, Kulluk, Yolculuk, Kitaplık, İkramlık kitabın bölüm başlıkları.

Sait Köşk ise, “Biraz tefekkür, biraz hayat, biraz gölgelere takılma. Asıllar bir sonsuzda. Biraz imtihan, biraz sabır, biraz tevekkül. Pişmanlıklarla günahlardan arın. Biraz gül, biraz ara sor, hemdem ol, hemhâl ol, hemdert ol. İşte geldik gidiyoruz, bir sonsuzda bizi neler bekliyor, farkında ol.” diyerek özetliyor yazdıklarını.

HEMDEM

Sait Köşk
Portakal Kitap
288 Sayfa

HEMHÂL

Sait Köşk
Portakal Kitap
320 Sayfa

Kelebeği

Yakala henüz
sekiz yaşındayken
Srebrenitsa
katliamında
sevdiklerini
kaybeden
Saraybosnalı genç
bir adamla aynı
savaşta şehit düşen
Türk bir subayın
kızının hikayesini
anlatıyor. Roman,
Mostar ve İstanbul
hattında geçiyor.

BU ROMANI OKUMADAN ÖLMİYİN

İkra Altıntaş

“Ç

ünkü Srebrenitsa benim için çok şey ifade ediyordu. Srebrenitsa benim babama olan hasretimdi. Türk ordusunda görevli subay olan babam, daha ben küçük bir çocukken oradaki savaşa katılmış ve görevi başındayken şehit olmuştu. Mezarını bile buraya getirememiştik. Orada, gurbette, kan kokan diyar Bosna'da kalmıştı naaşı... bu yüzden benim de bir yanımda Bosna'da kalmıştı. Sürekli Bosna hakkında kitaplar okumamın sebebi buydu.” Bu cümleleri, Betül Özlü'nün kaleme aldığı *Kelebeği Yakala* adlı romanın özü sayabiliriz. Sekiz yaşındayken Srebrenitsa katliamında sevdiklerini kaybeden Saraybosnalı genç adam ve aynı savaşta şehit olan Türk bir subayın kızının hikâyesi, Bosna-Türkiye arası sınırları ortadan kaldıran bir coğrafyayı işaret ediyor aslında.

Genç yazarın, -ki bu sıfat tamlamasını rastgele değil hakikaten öyle olduğu için kullanıyoruz- kendi doğumundan üç sene evvel gerçekleşen bu insanlık trajedisini romanına malzeme etmesi, günümüze yazdığı bir mektup gibi. Hatırlayalım: Avrupa'nın Bosna'da öldüğü bu savaş, 1992'de Yugoslavya ordusundaki Sırp milliyetçilerin Müslüman Boşnaklara sistemli soykırım uygulamasıyla başladı. 1995'te ise Birleşmiş Milletler kontrolündeki Srebrenitsa işgal edildi. Buradaki bütün kadın ve çocuklar acımasızca öldürüldü. İşin en soğuk tarafı ölümlerin sayılara havale edilmesidir. Ama acı gerçeği yeniden hatırlatmak da, rakamların dilinden insanı iliklerine kadar üşütüyor. Bu insanlık faciasında 35 bini çocuk olmak üzere 312 bin insan hayatını kaybetti. 50 bin kadına herkesin gözleri önünde tecavüz edildi. 2 milyon kişi evlerini terk etti, bunlardan 18 bini hâlâ kayıp... Böylesi bir yıkımdan ve onarılamayan ruh yaralarından bahsediyoruz. Oradaki insanları korumakla görevli bir Hollandalı askerin, “Ölmek istiyordum... masum insanları koruma sözü verdiğimiz halde bize sığınan insanları koruyamadığımız için kendimi affetmiyorum.” sözü, Rönesans çocuklarının günah çıkarması gibi algılsa da Bosna'daki gökyüzü o günden beri gri desek azdır. O korkunç sahnelerden birini Özlü'nün kelimeleriyle

şöyle okuyabilirsiniz: “Ormana yaklaşmışken gecenin karanlığında kulağımıza at sesleri geldi. Bunların Sırp askeri olduğundan nedense emindim. Annem de tedirgin olacak ki ‘Bizi yakacaklar’ dedi.”

Kelebeği Yakala ismi fiction'ı anlatan en güzel isim olsa gerek. Toplu mezarların yerini gösterdiğine inanılan Mavi Kelebekleri nazara veren hüznü bir gönderme olmuş. Ki yazar, bu kelebeğin izini sürüyor hep. Hatıralarla hayalleri birleştiren üslubuyla yönünü tayin ediyor.

Mavi kelebeğin sahibi

Kitapta katliamdan yıllar sonra, İstanbul'da başlayan bir hikâye var. Kazanılması zor bir dava, hukuk mücadelesi ve peşi sıra yaşanan macera dolu gizemli olaylar...Ve “Kaderler kesişmişse kalplerin de kesişmesi an meselesidir.” Romanı okurken bir yandan Mostar'ın sokaklarında öte yandan Kadıköy'ün tenhalarında geziyorsunuz. Bu arada kahramanımız Nisa Eyüpoğlu, biraz genç yazarın kendisi gibi duruyor satır arasındaki aynada. Kurguda geçiyor: Camda asılı duran “Mavi Kelebekler Mezarlığı” kitabın tanıtım afişinde “Bu romanı okumadan ölmeyin” yazıyordu. Yazarın kurduğu şu cümleler, aslında yazdığı metnin gizli sesleri gibi durmuyor mu? “Kalbimi uzak diyarlara vermeden ve okyanus kadar özgür olmadan önce avuçlarına bıraktığım kelebeği öldürdün. Gözlerimi yummadan önce söylemek istediğim bir söz vardı halbuki; kelebeği yakala ve gitmesine izin verme. Gözlerinin önünden ayrılırsam bil ki sen kelebeğin katili olduğun içindir. Ve nerede olduğumu merak ediyorsan, gönlün yeni bir bahara hasret demektir.” Kendisi hukukçu olan yazarın, bir hukuk mücadelesini romantizmle

sürdürmesi gibi, yazdığı kitabın okunmasını tavsiye ediyor aslında, ki bu da çok masum bir talep olsa gerek değil mi?

Betül Özlü'nün okuyucuya notuyla yazıyı toparlayalım: Diyor ki: “Belki de şu an son konuşmamı yapıyorumdur ve birinin beni dinlemesine ihtiyacım vardır. Beni dinlediğin için yıldızlar senin olsun...”

KELEBEĞİ YAKALA

Betül Özlü
Carpe Diem, 224 Sayfa

DOSTLUK VE BARIŞ SINIR TANIMAZ

*Havva Tekin'in ödüllü kitabı
Yeşil Ada'nın Çocukları 1974
yılında Kıbrıs'ta yaşananları
bir Türk ve Rum çocuğun
dostlukları etrafında anlatıyor.
Savaş araya sınırlar çizse de
kalplere hudut çizilmiyor.*

Aynur Yavuz

Kültür Bakanlığınca Cumhuriyet'in 75. yıl dönümü vesilesiyle düzenlenen yarışmada "Çocuk Romanı Büyük Ödülü"ne layık görülen Havva Tekin'in *Yeşil*

Ada'nın Çocukları romanı bir Türk ve Rum çocuğun dostlukları üzerine kurulu. Yazar kimliğinin yanı sıra eğitimci de olan Tekin, uzun yıllar "Yeşil Ada" olarak nitelenen Kıbrıs'ın bu özelliğini barış imgesini güçlendiren niteliğiyle de kullanarak kitaba *Yeşil Ada'nın Çocukları* ismini vermiş. Roman, 1974 yılında Kıbrıs'ta Türkler ve Rumlar arasında yaşanan gerilimli zamanları, savaş ortamını ve insanların barışa olan özlemini Yeşil Ada'nın iki çocuğu Cengiz ve Yorgo'nun dostlukları etrafında okuyucuya sunuyor.

Romanda, 15 Temmuz 1974 tarihinde Kıbrıs Cumhurbaşkanı Makarios'a karşı yapılan

askerî darbe sonucunda Türkiye'nin garantörlük haklarını kullanarak 20 Temmuz 1974'te Kıbrıs Barış Harekâtı'nı düzenlemesine neden olan gelişmeler ve sonrasında yaşananlar çocukların gözünden anlatılıyor. Bu yönüyle *Yeşil Ada'nın Çocukları* o dönemi çocuk gözünden anlatan ilk Kıbrıs romanı olma özelliği taşıyor.

1974'te Ada'da başlayan gerilimli ortamda çocuklar ne olduğunun tam olarak farkında değildir büyükler ise yaklaşan tehlikeyi sezmektedir. 1963'te yaşadıkları korkunç olayların (Kanlı Noel olarak kayıtlara geçen saldırılarda 364 Kıbrıs Türk'ü ve 174 Kıbrıs Rum'u hayatını kaybetmişti) tekrarlanmaması için tedbir almaya,

kendilerini güvende tutacak bir yol bulmaya çalışırlar. Yaşanan bu gelişmeler, Türklere çok da sıcak bakmayan Yorgo'nun annesi Anna'nın aslında Türklerin anlatıldığı gibi kötü insanlar olmadığını anlamasına da sebep olacak ve onu bu insanlara yaklaştıracaktır.

Okulları, yaşadıkları yerler ayrı olsa da mağaralarda dolaşırken, köpekleri Korsan'la eğlenirken, aile ilişkilerinden bahsederken, anlatılan geçmişi dinlerken hissettikleri aynıdır. Gün gelir savaş, aralarına bir sınır çizmeye kalkışır. Ancak olayların getirdiğinin aksine, bazen bir çizginin sınır koyamadığı şeyler olur:

Dostluk, iyilik, barış ve umut gibi. Çünkü, "Dostluk ve barış sınır tanımaz."

Tüm bu olaylar yaşanırken yazarın "öteki"ni anlatırken kullandığı dil ayrıştırmaktan ziyade birleştirici, dostluğu pekiştirici bir unsura sahip. Tekin'in, çocukların kimliğinde her iki toplumun yaşamak istedikleri barışı ve dostluğu vurgulamaya yönelik çabası romanın hâkim özelliklerinden birisi.

Yeşil Ada'nın Çocukları adlı eser, savaşın çocuklar üzerinde bıraktığı etkiyi gözler önüne seriyor:

Artık Kıbrıs'ta iki bölge olacağını söyleyen babasına Cengiz, "ne demek bu?" diye sorar.

Sınır olacak arada. Türkler bir tarafta, Rumlar bir tarafta yaşayacaklar.

Beraber yaşamayacak mıyız, dedi Yorgo.

Hayır.

Bu kez Cengiz sordu:

Peki birbirimizi nasıl göreceğiz?

Hüzünle ve içi burkularak, üzgünüm, sanırım artık birbirinizi göremeyeceksiniz, dedi Ahmet Çavuş...

Adanın iki bölgeye ayrılması ve iki toplumun ayrı bölgelerde yaşamaya başlaması ile sonuçlanan olayların ardından Rumlar güneyde kalırken Türkler Ada'nın kuzey bölgesine göç etmek zorunda kalır. Cengiz ve ailesi kuzeye doğru göç ederken güneyde yaşadıkları dostluk ve anıları da beraberlerinde götürürler: "O kadınlar, o erkekler ve o çocuklar, savaşın izlerini hep taşıdılar. Birbirlerini bir daha hiç görmediler ama birbirlerini hep andılar ve anlattılar."

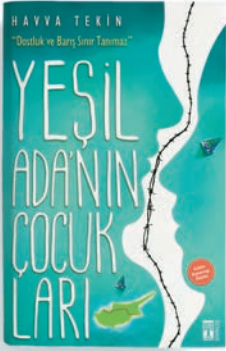
Aradan geçen onca yıla rağmen halen güncelliğini ve önemini kaybetmeyen tarihi olayları arka plana alan roman, bu yönüyle sadece çocuklara ve gençlere değil yetişkinlere de hitap ediyor; 1974 sürecini yaşayan dönün çocuğu bugünün yetişkinlerine...

Belgesel nitelikte özellikler de taşıyan *Yeşil Ada'nın Çocukları* 160 sayfadan oluşuyor. Sü-rükleyici ve yalın bir anlatıma sahip olan eser, tarihle edebiyatı harmanlayarak olan biteni iki çocuğun yüreği ve gözleriyle aktarıyor. Romanı okuduktan sonra çocukların ve gençlerin "1974'te Kıbrıs'ta ne oldu?" sorusunun peşine düşecekleri aşikâr. Bu noktada edebiyat, yansız bir tarihin izini sürmek isteyenlere alternatif bir imkân sunuyor.

YEŞİL ADA'NIN ÇOCUKLARI

Havva Tekin

Genç Timaş - 160 Sayfa

YAVAŞ OKUYUN DA HEMEN BİTMESİN!

Yaren Tezcan

Türkiye'deki genç kuşak yazarlar arasında, mizah alanında önemli bir isim olarak görülen Mine Sota, hayatın içindeki olayları farklı bir çerçeveden mizahi bir dille bizlere aktarıyor... "Şöyle biraz farklı, fazla da uzun olmayan, içimde kendimi bulabileceğim eğlenceli bir kitap olsa da okusam" diyenler için bu kitap: Hepimus İnsan.

“Ö

fkesinden kendi türünü öldüren, merhametinden türü için canını veren...

Açlığından türünü yiyen, tokluğundan elindekini avucundakini türüne yediren...

Nefretinden kalp kıran, sevgisinden kalbini kırdıran...

Hata yapıp umursamayan, fakat aynı hatayı başkasının yaptığını görünce var gücüyle kınayan...

Sevdiği için dağları delen, yine sevdiği için sevdiğini alnının ortasından vuran...

Kahrından kendi canına kıyan, neşesinden göbek atan ve tüm bu karmaşık ruh hallerini çığ bir süte bağlayıp işin içinden sıyrılan karman çorman, zıtlıklarla, tuhafliklarla dolu bir organizmadır insan...

Hepimus İnsan kitabının başlangıcı bu satırlar... Kitabın fragmanı sayabiliriz bu cümleleri... Toplumun kültürel yapısını ve günlük hayatta karşılaşılan basit olayları mizahi bir dille eleştiren Mine Sota kitaba bu şekilde başlamayı seçmiş. Yazar oklarını daha ilk sayfadan fırlatıyor; okura da bu oklara karşı kendini hazırlamak düşünüyor. Kitabı

ilk açtığınızda içindekiler bölümüne bakarken, aslında kendi içinizdekilere bakacaksınız.

Sıradan bir şekilde her gün işe giderken otobüse binen ancak hiç de sıradan olmayan şekilde otobüste türlü olaylarla karşılaşan kişileri, ilkokulda durmadan “Ali topu at, Ali ata bak” gibi cümleleri tekrar eden çocukları veya annenin ilk önce bağırıp çağırıp “cevap ver bana” ve cevabı aldıktan sonra “sus cevap verme” dediği ikilemini yaşayan gençleri yani kısacası “bizi” anlatmakta bu kitap. Ne bir kişisel gelişim kitabı, ne ders kitabı ne de ütopyik bir hayat felsefesi kitabı. İnsanın gülümseyerek okuyacağı; içine ayna tutan, kendisini bulmasını sağlayan aynı zamanda mutlu eden bir kitap *Hepimus İnsanus*.

Alaaddin’in “sinirli” lambası adlı hikâyede Alaaddin’in Sihirli Lambası hikâyesinin Türk kültürüne uyarlanmış halini görmekteyiz. “Bak söyle şuna, günde beş yüz bin kere silmesin şunu,” “Su geçiriyor bu lamba su. Foşş diye bi doldu çamaşır suyu içeri, bin yıllık Arap ciniyim, Maykıl Ceksın’a döndüm be.” Bir yandan güldürüyor, güldürürken de “gerçekten de öyle mi olurdu acaba?” diye düşündürüyor doğrusu. Başka bir hikâyede teyzelerin susmak bilmemesi “dokunmatik” başlığı altında ele alınmış. Sadece saati öğrenmek için soru soran bir gence, taa arkadaşı Nejla ile başlayıp, kocasının ilkokul arkadaşına kadar anlatan o teyzeler...

Sohbet tadında olduğu için hemen bitme tehlikesi olan, sayfayı çevirirken “Yavaş okuyayım da bitmesin” dedirten bu kitapla yol arkadaşlığı etmek insanı gerçek anlamda keyiflendiriyor.

Hepimus İnsanus

Mine Sota

Genç Timaş - 152 Sayfa

10 Soruda Mine Sota

Çocukluğunuzda okuyup unutamadığınız kitap hangisiydi?

Cin Ali. Sadeliğin başlı başına yüreğe kazınan etkisi. İki üç çizgiden çiziktirilmiş bir kahramanın, çocuk zihnimde bıraktığı samimiyet felsefesi.

Hayatınızda iz bırakan kitaplar neler?

Okurken zamanı unuttuğum her kitap yüreğim-de iz bıraktı. Mustafa Kutlu’nun tüm kitapları.

En sevdiğiniz kitap giriş cümlesi?

Aslında çok var da, bir tanesini diyeyim:

“Mutlu aileler birbirlerine benzerler. Her mutsuz aileninse kendine özgü bir mutsuzluğu vardır.”

Anna Karenina

Bir okuma ritüeliniz var mı?

En çok yemek yerken okurum. Cidden. Çocukluğumdan kalma bir durum.

En favori roman kahramanınız kim?

Gregor Samsa. Neler çekti adamcağız. Akıl da kalmayı hak etti. Bir de *Alice Harikalar Diyarında*’daki Alice. Kız iyi saatte olsunlara uğradı, haberi yok.

En çok hangi yazarla tanışıp sohbet etmek isterdiniz?

Tolstoy. Yalnız ufak bir sorun var. Kendisi birazcık öldü. Ama bir gün mutlaka...

Başucu kitabınızı ya da kitaplarınızı sayabilir misiniz?

Binbir Gece Masalları ve çok satmamış, zerre kadar ünlü olmayan, tarihin gizemlerini anlatan bir sürü kitap. Ve hayal gücü yerçekimine karşı koyar...

Başlayıp bitiremediğiniz ünlü bir kitap?

Vadideki Zambak. Kabullendim. Hiçbir zaman da bitiremeyeceğim. Ne yapayım, fenalık geliyor.

Şu an okumakta olduğunuz kitap hangisi?

Son günlerde gece gündüz yazdığım için, söylemesi ayıptır kendi kitabım. Bir yandan yazıyorum, bir yandan okuyorum. Fakat en son bir yemek kitabı okudum. Türk kadının çektiği çileler hakkında çok aydınlatıcı geldi.

Son olarak üzerinde çalıştığınız bir metin var mı? Ne zaman okura ulaşacak?

Evet. Aynı anda pek çok kitaba birden başladım. Bitmek üzere olanları var. Ne zaman çıkacak? Komik soon! :)

SİZ BAYTARSINIZ DEĞİL Mİ?

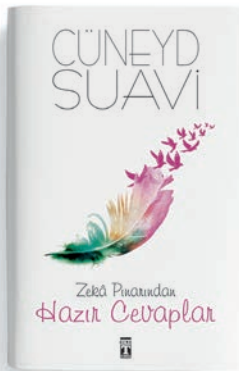
Cüneyd Suavi, Zekâ Pınarından Hazır Cevaplar kitabında, “hazırcevap” insanların birbirinden ilginç, birbirinden komik ve birbirinden ibretli hikâyelerini bizlere aktarıyor.

Doğukan İşler

Bir gün hepimiz birilerinin bize yönelteceği zor sorularla karşılaşabilir, içinden çıkılması güç bir durumun içerisinde kalabilir ya da can sıkıcı bir olayın tam ortasında kendimizi bulabiliriz. Böyle zamanlarda, imdadımıza yetişecek birileri de olmayabilir etrafımızda. Yapacağımız tek şey, aklımızı kullanmak olacaktır. Zekâmızdan başka imdada koşacak, bize hazır bir cevap sunacak kim var ki?

Bazı insanlar doğuştan hazırcevaptır. Olayları çok hızlı bir şekilde algılar ve zihinlerinde çok çabuk bir şekilde yorumlarlar. Karşılaştıkları sorun ve sorulara akıllıca yanıt bulan bu insanlar, genellikle zekâsını üst düzeyde kullanabilen kişilerdir. Çünkü hızlı cevap verebilmek, her şeyden önce hızlı düşünmeyi gerektirmektedir. Arifler, âlimler, bilim insanları, kültür-sanat insanları ve filozoflar bu kişilerin başında gelirler.

Yıllardır birçok kıymetli esere imza atmış olan usta yazar Cüneyd Suavi, *Zekâ Pınarından Hazır Cevaplar* kitabında, tam da bu bahsettiğimiz “hazırcevap” insanların birbirinden ilginç, birbirinden komik ve birbirinden ibretli hikâyelerini bizlere aktarıyor. Sultan

Zekâ Pınarından Hazır Cevaplar

Cüneyd Suavi
Genç Timaş - 208 Sayfa

Alparslan'dan Mehmet Akif Ersoy'a, Mark Twain'den Hekimoğlu İsmail'e, Büyük İskender'den Necip Fazıl Kısakürek'e, dünyaca ve ülkemizce önemli birçok ismin zekâ parıltıları taşıyan kısa hatıralarını okuyucularının beğenisine sunuyor.

Bir toplantı sırasında Mehmet Akif Ersoy'a laf atan birisi, onu küçük düşürmek maksadıyla:

“Affedersiniz!” demiş. “Siz baytarsınız değil mi?”

Mehmet Akif gülümseyip:

“Evet! Baytarım.” demiş. “Bir yeriniz ağrıyor-sa bakabilirim.”

Necip Fazıl Kısakürek, Karaköy'e geçmek için bir vapura bindiğinde yanına biri sokulup:

“Üstadım!” demiş. “Niçin Peygamberlere ihtiyaç var? Neden böyle bir aracı gerekiyor ki? Yolumuzu kendimiz de bulabiliydik.”

Necip Fazıl Kısakürek okuduğu bir kitaptan başını kaldırmadan cevap vermiş:

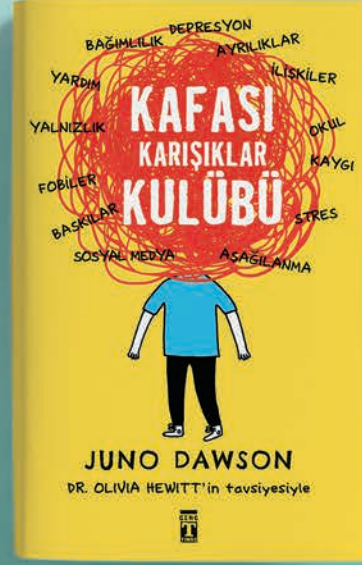
“Ne diye vapura bindin? Yüzerek geçsene karşı kıyıya!”

“Bazen küçük bir dert ya da küçücük bir üzüntü, o insanın ruh dünyasını karartırken, insanların bir bölümü ince latifeler ya da bazı hazır cevaplarla o zor durumlardan hikmet nurları devşiriyor, güldürürken düşündüren mükemmel sözlerle herkese ders veriyor.” diyor Cüneyd Suavi. *Zekâ Pınarından Hazır Cevaplar* kitabında da olayları çok yönlü düşünüp, karşımızdaki insanın düşüncelerini de dikkate almamızı, hakarete ve şiddete başvurmaktan, en ince anlamlarla -zaman zaman iğneleyici de olsa- sözler üretmenin bilişsel bir fırtınanın ürünü olduğunu tüm okurlarına göstermiş oluyor.

Herkesin zevkine göre kitap!

İngiltere'nin saygın edebiyat ödülllerinden Coratta Scott King'i kazanmış yazar Sharon M. Draper'dan on bir yaşındaki bedeni engelli ama ruhu özgür Melody'nin cesaret ve duygu dolu hikâyesi. Sesini asla unutamayacağınız bu cesur kızla tanışmaya hazır mısınız?

Hayatımızda yer eden endişelerin, ruhsal sıkıntıların ve stresin üzerinden gelme konusunda rehber olacak keyifli mi keyifli bir başucu kitabı. Keyifli illüstrasyonları ve esprili anlatımıyla gençlerin okurken keyif alacağı tarzda. Kitabın danışmanı olan psikiyatristin önerileriyle bu kitap gençlere derin bir nefes aldıracak.

iyi ki kitaplarım var...

gencimas.com.tr

gencimas

genc_timas

gencimas

Değerli öğretmenlerimiz,

Gençlik yayınlarımızla ilgili bilgi almak, örnek kitaplarımızdan ücretsiz edinmek ve bulunduğunuz ildeki etkinliklerden haberdar olmak için gencimas.com adresinden bültenimize abone olun...

iyi ki kitaplarım var...

BİR GÜN BİR HAP YUTTUM VE BÜTÜN HAYATIM DEĞİŞTİ!

**ROMAN KAHRAMANIMIZIN HİKÂYESİNİ BU BAŞLIKLA
ÖZETLEYEBİLİRİZ. YAZAMAMAKTAN MUSTARİP BİR
YAZAR, BİR HAP SAYESİNDE BEYNİNİN YÜZDE YİRMİSİNİ
DEĞİL DE YÜZDE YÜZÜNÜ KULLANABİLECEĞİNİ ÖĞRENİR.
VE HAPI YUTAR. ARTIK ONA LİMİT YOK'TUR.**

Kitap hızlı, akıcı bir üslupta ilerliyor. Macerasever okurların ve Limitsiz filmini izleyenlerin kitabı büyük keyifle okuyacağını söyleyebiliriz.

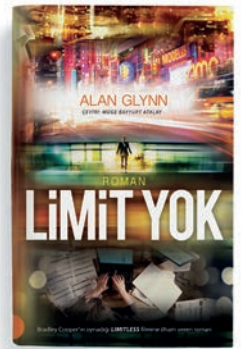
Didem Madak yıllar önce şu dizeleri yazmıştı: *Bir ilaç içsem bari diye düşündüm/Biraz kolonya sürünsem/ Ferahlasam...* Baş ağrılarınız vardır, sızılarınız, bir ilaç alıp o ağrıdan, sızıdan kurtulmanız mümkündür. Tıp her geçen gün ilerliyor ve yeni teknolojiyle üretilen kimyasallar devasız görünen birçok hastalığa şifa oluyor. Ya hastalığınız hayatla, hayal kırıklıklarınızla, başaramamanızla ilgiliyse? Köşeye sıkışmış, kendinizi çaresiz hissediyorsanız, “Bir mucize ilaç olsa! İçsem ve kurtulsam, hayatım değişse,” dediğiniz olmuştur. En az bir kere aklınızdan geçmiştir.

İşte *Limit Yok*’un kahramanı Eddie Spinola da, yazamamaktan mustarip, hayatı başağı giden, -kız arkadaşı tarafından da terk edilmiştir- yaşamı vasatlıktan öteye geçememiş New Yorklu bir yazardır. İçki ve sigara en yakın dostu olmuştur. Bir çıkmazın içinde debelenip dururken karşısına tüm sorunlarını çözeceği iddia edilen minik haplar çıkar. Bu minicik beyaz tablet sayesinde beyninin yüzde 20’sini değil yüzde yüzünü kullanacaktır. Henüz piyasaya çıkmamış, bu hap için çok iyi bir denektir Eddie. Çünkü kendini mutsuz ve çaresiz hissetmektedir; bitirip teslim etmesi gereken bir kitap vardır ama o tek bir satır bile yazamamıştır. Eski eşinin kardeşi Vernon’un verdiği ilacı yutar ve onun yepyeni bir hikâyesi olur. Romanda hayatının nasıl evrildiğini, hangi aşamalardan geçtiğini okuyoruz.

Alan Glynn’in imzalı *Limit Yok*’u çokları Limitsiz filminden anımsayacaktır. Kitaptan uyarlanan film 2011 yılında Amerika’da gişe rekorları kırdı. Bradley Cooper, Robert De-niro gibi ünlü oyuncuların rol aldığı Limitsiz büyük ilgi görünce 2015’te aynı adla CBS televizyon dizisine esin kaynağı oldu. Kitabın ve filmin etkisiyle Amerika’da zihin güçlendirdiği söylenen “akıllı ilaçlar”ın satışında artış yaşandı. Medyada konu popülerlik kazandı, günlerce tartışıldı. Alan Glynn bu durumu bir röportajında şu sözlerle değerlendirdiyordu: “İnsanlar değişiklik yapmak için kısa yol düşüncesine bayılıyorlar.”

Yeniden kitaba dönecek olursak ilaç şirketinde çalıştığını söyleyen Vernon, hapı verirken şöyle bir cümle kurar: “Sana şu kadarını söyleyeyim Eddie, bu şey yaşadığın o kitap sorununu çözer.” Bu söz ilaca şüpheyle yaklaşan kahramanımızın yelkenlerini suya indirmesine yeter. Hep hayalini kurduğu kitabı yazacak, başarıya da zenginliğe de kısa sürede ulaşacaktır. Aslında MDT-48 adı verilen hap klinik test aşamasındadır ve FDA onayı da yoktur. -Bunu kitabın ortalarına doğru öğreniyoruz.- Eddie, minik tableti yuttuğunda kendini bambaşka hissetmeye başlar. Evinin dağınıklığını toplar önce, kitaplarını ve CD’lerini tek seferde ve hiç durmadan alfabetik sıraya sokar. On dakikada neredeyse bir kitabı okuyup bitirdiğini fark eder. Saatler geçmiş sigara da içmemiştir. “Bu şey açık ara farkla muhteşem”dir. Yetiştirmesi gereken kitabın girişini tek seferde halleder. Hayretler içindedir. Kısa sürede kariyeri parlamaya, dikkatleri üzerine çekmeye başlar. Çok para kazanmak için borsaya girer, hayal edemeyeceği kadar para kazanır.

Ama her şey böyle toz pembe ilerlemez. İlacın yan etkileri zamanla ortaya çıkar; baş ağrısı, mide bulantısı, müthiş bir panik, en önemlisi de bilinç kayıpları yaşar. Eddie, diğer MDT kullanıcılarını bulmaya karar verdiğinde, hepsinin ya ölüm döşeginde ya da çoktan ölmüş olduklarını fark eder... Bu süreçte bir cinayete de karışır. Kendisini bekleyen sonu burada yazmayalım. Yalnız filmin sonunun romanın sonuyla aynı olmadığını not düşmüş olalım.

Limit Yok

Alan Glynn

Çevirmen: Müge Baykurt Atalay
Portakal Kitap - 376 Sayfa

HERKES KENDİ MASALININ KAHRAMANIDIR

*Payal Dhar'ın üç
kitaplık fantastik
serisinin kahramanı
on iki yaşındaki
Maya, sıradan
bir hayat sürerken
olağanüstü güçler
taşıdığının farkında
değildir. Ta ki
Noah ile tanışana
kadar... Nefes
nefese kalacağınız
bir serüvene hazır
mısınız?*

Zaman hızla akıp gidiyor. Akrep ile yelkovan yarışına devam ediyor, başka bir dünyada ise Zaman'ın Kumları akıyor... Doğduğumuz günden başlayan serüvenimiz, yirmi dört saatlik dilimlere bölünmüş gibi gözüküyor. Oysa her geçen gün, sadece birbirini takip ediyor. Ne ileri sarabiliyoruz zamanı ne de geri. Şu an burada akşam yaşanırken dünyanın başka bir ülkesinde gün daha yeni başlıyor. Bütün bunların siz de farkındaydınız, biliyorum. Ama bu zamana kadar fark etmediğim, fark etmemek için direndiğim bir dünyayı okudum *Maya*'nın satır aralarında.

Maya, Payal Dhar'ın üç kitaplık muhteşem serisinin adı. Fantastik türdeki bu üçlemenin ilk kitabı *Maya, Sonsuzlukta Bir Gölge* adını taşıyor. Kitabın kahramanı Maya Subramaniam on iki yaşında Hintli bir kız. Kendisini hiç anlamadıklarını düşündüğü ebeveynleri ve "ergenlikle yaptığı savaşı kaybetmeye mahkûm olduğuna" emin olduğu abisi Manan ile sıradan bir hayat sürüyor.

Maya, olağanüstü güçler taşıdığıının farkında değildir. Pek çoğumuz gibi... Her şey, onun Sonsuzluk Şehri'nden gelen ve sıra dışı bir adam olan Noah ile tanışmasıyla başlar. Aslında Maya bir "Seçilmiş"tir. "Maya sen buraya çağrıldın. Çünkü sen de, Zaman Kumları'nı koruyabilme veya başka bir ifade şekliyle Işığın Koruyucusu olabilme yeteneği var." Kendisi gelmiş geçmiş tüm koruyucuların en genci olmasının yanı sıra aslında bu koruyucuların içlerinde, insanın yaşam gücü olan "Ruh"u en çok barındırandır. Bu da çok önemli bir meziyettir. Çünkü "Ruh" bir enerjidir ve buna tüm koruyucular hatta tüm insanlar ihtiyaç duyar. Ve ne kadar çok "Ruh"unuz varsa bununla orantılı olarak güçlü olursunuz.

Zamansız bir yerdir Sonsuzluk Şehri... Gizli bir kum saatinin içinde Zaman Kumları akmaktadır... Ve kumların hızını, dünyada olan afetler belirler. Dünyada olan bir yangın kumların akışını hızlandırmaktadır. Maya, Zaman Kumları'nın Koruyucusu olmak için Sonsuzluk Şehri'ne çağrılır. Gözetmeni Noah, ona her şeyi öğretmekle görevlidir. Aralarındaki ilişki sadece gözetmen- koruyucu değil, bir baba- kız ilişkisidir.

Başlarda çekindiği şehre zamanla alışır Maya... Gündüzleri, Gerçek Dünya'da, geceleri ise Sonsuzluk Şehri'nde derslere girer. Gerçek Dünya'da matematiği, edebiyatı; Sonsuzluk Şehri'nde insanlara yardımı, dostluğu, savunmayı, hayatın güçlükleriyle başa çıkmayı öğrenir.

Zaman Kumları'nın Koruyucusu olma yolunda mesafe alırken kendisinden gizlenen büyük kehanetle karşılaşır. Büyük kehanet nedir? Kitabın sonlarına doğru çözmeye başladığımız kehanet, Gerçek Dünya'daki kötülerin Sonsuzluk Şehri'ndeki varlığı ve iyiliğin bunu alt edecek tek güç olduğu bilgisi... Gerçek üstü bir metotla, bize gerçeği anlatıyor Payal Dhar.

Maya, Noah, Jev ve gözetmeni Chiyo bir yola çıkıyorlar ve olağanüstü bir serüven başlıyor. Sorumluluk almayı, sorunlarla baş etmeyi öğreniyor Maya. Hayat üzerine, dostluk üzerine bize de çok şey söylüyor kitap, "Sabır, bir erdemdir" ve "Herkes kendi masalının kahramanıdır."

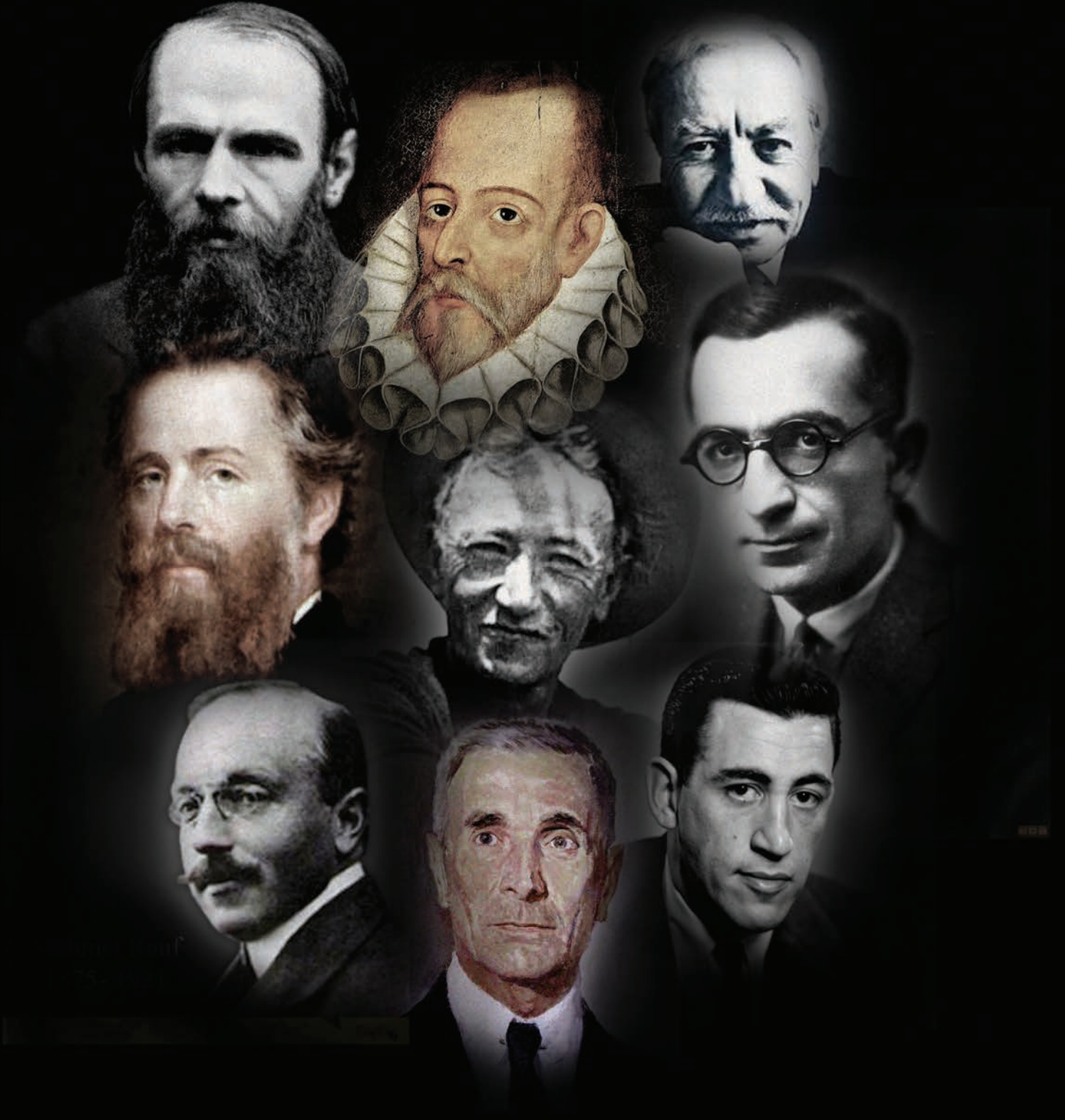
MAYA SONSUZLUKTA BİR GÖLGE

Payal Dhar
Çevirmen: A. Nalan Tarioğlu
Carpe Diem
240 Sayfa

KLASİKLERLE TANIŞMAK İÇİN GEÇ KALMAYIN!

*İyi okur olmanın yolu iyi kitaplardan
geçiyor. Herkes için geçerli hazır bir okuma
listesi olamasa da biliyoruz ki iyi kitaba
ulaşmanın en kestirme yolu klasik eserler.*

E

n çok edilen nasihattir: “Oku oğlum, oku kızım.” Büyükler iyi birer okur olmasalar da dillerinden düşürmezler bu sözü. Ama onca öğüde rağmen ülkemizde okuma bir boş zaman uğraşı olarak görülür ve okuma oranı düşüktür. Belki de bunun sebebi “niçin ve nasıl” okumamız gerektiğini gösterenin olmamasıdır.

“Düzenli kitap okumak istiyorum ama nereden başlayacağımı bilemiyorum.” diye yakınan insanlara sıkça rastlarız. “Ne okuyayım?” sorusunun tek bir cevabı yoktur elbet. Okur, ülkemizde daha çok deneme-yanılma yöntemiyle mecrasını bulur. Çoğunluk “çok satanlar” listeleri belirler okuma eğilimini, kitap ekleri, arkadaş tavsiyeleri ve hazır kitap okuma listeleri (100 temel eser gibi) de okuru kitaba götüren yollardandır.

Hasan Ali Toptaş, *Harfler ve Notalar* isimli kitabında, “Bir kitapevinin kapısından içeri girdiğimde, vedalaşır gibi her defasında buruk bir ifadeyle bakıyorum kitaplara. Ömrüm bu kitaplardan kaçını okumaya yetecek diye kara kara düşünüp üzülüyorum.” diyordu. Evet, ömür sınırlı ve kitaplar pek çok. İyi okur olmanın yolu da iyi kitaplardan geçiyor. Peki, ne okumalı? Nereden başlamalı? Bunun en kestirme cevabını “klasikler” olarak verebiliriz.

OKUL BİTMEYEN TANIŞMANIZ GEREKEN 10 KİTAP

Don Kişot (Cervantes):

“İnsan onu hayatında üç kez okumalıdır. Kahkahanın kolayca dudaklara fırlayıp duyguları harekete geçireceği gençlikte, mantığın hâkim olmaya başladığı orta yaşta, her şeye felsefe açısından bakıldığı ihtiyarlıkta.” Bu cümleleri J. Ortega y Gasset, *Don Kişot* romanı için kurmuş. İspanyol yazar Cervantes’in bu ünlü eseri mutlaka okunması gereken kitaplar listesinin en başında yer alır. Gözü pek, mert, yiğit, hayalperest “mahzun şövalye” ve yardımcısı Sancho Panza’nın serüvenlerini konu eden romanla tanışmak için geç kalmayın.

Suç ve Ceza (Dostoyevski):

Borges, *Suç ve Ceza*’yı anlatırken, “Aşkı ilk yaşamak, denizi ilk görmek gibi, Dostoyevski’yi de keşfetmek insanın hayatında çok önemli bir tarihtir.” cümlelerini kurar ve sözlerini şöyle sürdürür: “*Suç ve Ceza*’yı okudum. Bu roman bana çevremizdeki savaştan da yıkıcı ve etkileyici geldi.” Birçok kişinin “hayatımın kitabı” dediği bir eser *Suç ve Ceza*. Rus yazar Dostoyevski’nin en ünlü yapıtı.

Diriliş (Tolstoy):

Tolstoy bu romanında iyiliğin her zaman kötülüğe üstün geleceği inancı çerçevesinde iki insanın acıklı hikâyesini güçlü ve sürükleyici bir roman tekniği ile anlatır. *Diriliş*, Tolstoy’un sanat dehasının ulaştığı zirve kabul edilir. Yüzleşmenin derinlikli anlatımı için okunmalıdır.

Moby Dick

(H. Melville):

ABD’li romancı, öykücü ve şair Herman Melville ironi, mitoloji ve gerçekçiliğin iç içe geçtiği bu romanında, denizi, gemicileri, balinaları ve tabii bu arada tutkuların tutsağı olan insan ruhunu anlatıyor: “Pequod adlı bir balina gemisinin son yolculuğunu, balinaların nasıl avlandıklarını, geminin sonunda nasıl battığını anlatan *Moby Dick*, ilk bakışta denizlerde geçen bir serüven romanı sanılabilir. Ne var ki insan *Moby Dick*’i okudukça, okuduklarını düşündükçe, kitabın derinliğini, gerçek anlamını sezmeye başlar. Bu derinliği, bu gerçek anlamı sezmeyenler ise, balina avıyla ilgili, heyecanlı bir öykü olarak, gene de *Moby Dick*’in pekâlâ keyfini çıkarabilirler.” Kitabın çevirmeni Mina Urgan romanı böyle tanımlıyor.

Tatar Çölü

(Dino Buzzati):

Romancı Mehmet Eroğlu, insanları ikiye ayırdığını söyler: “*Tatar Çölü*’nü okuyanlar ve okumayanlar.” İyi okurun mutlaka yolunun uğraması gereken eserlerden biri *Tatar Çölü*. Ünlü İtalyan yazar Dino Buzzati bu ilk romanında hayatın anlamı ve insanın kaderine teslim olmasını sorguluyor. Alışkanlıkların verdiği kolaylığın gündelik ritüellerle dolan boş bir hayatı neticelendirdiğini usta bir dille ortaya koyuyor. Kitaptan tadımlık bir alıntı: “Gençliğinin solmaya başlamış olmasına rağmen, inatçı bir yanılsama sonucu, yaşam bitmek bilmezmiş gibi görünüyordu gözüne. Ama Droga zamanının ne olduğundan habersizdi.”

Eylül

(Mehmet Rauf):

Selim İleri, Mehmet Rauf’un *Eylül*’ünü “hüznü en iyi anlatan kitap” olarak tanımlıyor. Lise ders kitaplarında Türk edebiyatının ilk psikolojik romanı olarak okutulan *Eylül*, aynı zamanda hazin bir aşkın kitabı. Suad ve Necip’in yangını *Eylül*... Romanda ruh çözümlemeleri ve tasvirler geniş yer tutuyor.

Çavdar Tarlasında Çocuklar

(J. D. Salinger):

Ergenlik çağının içinde, yetişkin dünyanın düzenine karşı isyankâr bir çocuğun, bir Noel öncesi başına gelenleri anlatıyor. New York’lu bir burjuva ailesinin oğlu Holden Caulfield’in “büyümeye dair” keyifli ve hüznü öyküsü sizin de dikkatinizi çekecek. “Pek çok insanın hakkında konuştuğum için üzgünüm. Bildiğim tek şey; size anlattığım herkesi biraz özlüyorum. Bizim Stradlater’ı ve Ackley’i bile, sözelimi. Sanırım o lanet Maurice’i bile özlüyorum. Sakın kimseye bir şey anlatmayın. Herkesi özlemeye başlıyorsunuz sonra.”

Küçük Ağa

(Tarık Buğra):

Tarık Buğra’nın en önemli eseri *Küçük Ağa*. Kurtuluş Savaşı’nı resmî tarihin dışına çıkararak anlatıyor. *Küçük Ağa*, Milli Mücadele’nin yaşandığı yıllarda başta Akşehir olmak üzere Orta Anadolu’da halkın örgütlenmesini konu alıyor. Romanda en fazla öne çıkan karakterler olarak Küçük Ağa ve Salih’i görüyoruz. Akıcı dili ve üslubu ile bir solukta okunur bir roman Küçük Ağa.

Fatih-Harbiye

(Peyami Safa):

Peyami Safa’nın *Fatih-Harbiye*’si Doğu-Batı çatışmasını işler. Özellikle Tanzimat’tan sonra gelen ve her geçen dönem daha da şiddetlenen Batılılaşma hareketlerinin Türk ailesi üzerindeki sonuçlarını görürüz. Roman kahramanlarından Neriman Batı’ya ilgi duymaktadır ve Şarklıları kediye benzeter: “Şarklılar kediye, Garplılar köpeğe benziyorlar. Kedi yer, içer, yatar, uyur, doğurur; hayatı hep minder üstünde ve rüya içinde geçer; gözleri bazı uyanıkken bile

rüya görüyormuş gibidir; tapacı, tenbel ve hayalperest mahluk, çalışmayı hiç sevmez. Köpek diri, çevik ve atılgandır. İşe yarar; birçok işlere yarar. Uyurken bile uyanıktır. En küçük sesleri bile duyar, sıçrar, bağırır.”

Semaver

(Sait Faik Abasıyanık):

Türkçenin ışıltısıyla, gücüyle tanışmak için Sait Faik’le mutlaka tanışmalıyız. Modern Türk öykücülüğünün öncüsü oldu. Arı, duru bir dil tutturdu. “Sait Faik, Burgaz çalılıklarından çekti bir kızcık dalı kopardı, kalem gibi yonttu, ucunu yaşama batırdı ve yazmaya koyuldu. Türk hikâyeciliği Ömer Seyfettin’den sonra Memduh Şevket Esenal, Fahri Celalettin gibi ustaların sürdürdüğü bir türdü. Sabahattin Ali, Refik Halit’in memleket hikâyeciliğine diyalektik bir görüş katmış ve bu yeniliği ile 1940’ların tek ismi olmuştu. Sait Faik ise onların yapmadığı bir şeyi yaptı. Bir konuyu değil, yaşamın bir parçasını işliyordu. Bir tez savunmuyor, bir yaşantıyı yansıtıyordu. İnsan sevgisi dolu, doğa sevgisi dolu bir yüreği vardı. Neye baksa bu sevgi ile ısınıyor, ışıklanıyordu. Biz ancak o el attıktan sonradır ki, en önemsiz görünen insanların ve şeylerin zevkine eriştik.”

Niçin Klasikleri Okumalıyız?

“Niçin popüler ya da güncel kitaplar değil de klasikler?” sorusunun cevabını Italo Calvino’nun *Klasikleri Niçin Okumalı?* kitabından hareketle verelim.

- Klasikler, insanların, hiçbir zaman “Okuyorum” demedikleri, genellikle “Yeniden okuyorum” dedikleri kitaplardır.
- Klasik, ilk okumada verdiği keşif duygusunu her yeniden okumada veren kitaptır.
- Klasik, okurlarına söyleyeceklerinin tümünü hiçbir zaman tüketmemiş olan kitaptır.
- Klasikler, bize, içinden geçtikleri kültür ya da kültürlerde bıraktıkları izleri arkalarından sürükleyerek gelen kitaplardır.
- Klasikler, ne denli kulaktan dolma bilgilerle bildiğimizi sanırsak, gerçekten okuduğumuzda o denli özgün, umulmadık ve yeniliklerle dolu bulduğumuz kitaplardır.

Bu kitapları okudunuz mu?

- Küçük Prens, Saint Exupery
- Momo, Michael Ende
- Şeker Portakalı, J. M. De Vasconcelos
- Martı, Richard Bach
- Çizgili Pijamalı Çocuk, John Boyne
- Uzun Çoraplı Kız Pippi, Astrid Lindgren
- Pal Sokağı Çocukları, Ferenc Molnar
- Ağaç Diken Adam, Jean Giona
- Genç Prens'in Dönüşü, A.G. Roemmer
- Çocuk ve Allah, Fazıl Hüsnü Dağlarca
- Motorlu Kuş, Cahit Zarifoğlu

OKUR TESTİ

1- Aşağıdakilerden hangisi dünyada en çok satan kitaplar listesinde yer almaz?

- a) Küçük Prens
- b) Yüzüklerin Efendisi
- c) Hobbit
- d) Mutlu Prens

2- Türk edebiyatının en üretken kaleminden biri oldu. Çocuklar ve gençler için 200'den fazla öykü, roman yazdı. Üvey Baba, Küçük Besleme gibi kitapları diziye uyarlandı. Bu yazar aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Halit Ziya Uşaklıgil
- b) Reşat Nuri Güntekin
- c) Orhan Kemal
- d) Kemalettin Tuğcu

3- Aşağıdakilerden hangisi Sabahattin Ali'nin eserlerinden biri değildir?

- a) Kürk Mantolu Madonna
- b) Kuyucaklı Yusuf
- c) Aylak Adam
- d) İçimizdeki Şeytan

4- "Gregor Samsa bir sabah bunaltıcı düşlerden uyandığında, kendini yatağında dev bir böceğe dönüşmüş olarak buldu." Girişi hangi romana aittir?

- a) Dava
- b) Dönüşüm
- c) Şato
- d) Satranç

5- Yayınladığı tek şiir kitabıyla Türk edebiyatına damgasını vurmuş şair kimdir?

- a) Attila İlhan
- b) Ümit Yaşar Oğuzcan
- c) Ahmed Arif
- d) Edip Cansever

6- Aşağıdakilerden hangisi sinemaya uyarlanmış bir roman değildir?

- a) Huzur Sokağı, Şule Yüksel Şenler
- b) Limit Yok, Alain Glynn
- c) Minyeli Abdullah, Hekimoğlu İsmail
- d) Huzur, Ahmet Hamdi Tanpınar

7- Nar Ağacı, Yusuf İle Züleyha gibi kitaplara imza atmış yazarımız kimdir?

- a) Elif Şafak
- b) Nazan Bekiroğlu
- c) Tezer Özlü
- d) Adalet Ağaoğlu

8- "İsmimin baş harfleri acz tutuyor." diyen "Yedi Güzel Adam"dan biri. Çocuklar için de eserler kaleme getirmiş olan şair- yazarımız aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Erdem Bayazıt
- b) Cahit Zarifoğlu
- c) Rasim Özdenören
- d) Akif İnan

9- Aşağıdakilerden hangisi Oğuz Atay'ın Tutunamayanlar romanının kahramanıdır?

- a) Raif Efendi
- b) Mümtaz
- c) Selim Işık
- d) Feride

10- Satranç, Bilinmeyen Bir Kadının Mektubu, Amok Koşucusu gibi eserleri bugün de çok okunan yazar aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Fyodor Dostoyevski
- b) Miguel de Cervantes
- c) Dino Buzzati
- d) Stefan Zweig

11- Uluslararası çoksatar Hayalet Uçak'ın yazarı ünlü maceraperest, yazar ve TV programcısı aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Bear Grylls
- b) Richard Wiese
- c) Ed Stafford
- d) Will Jaeger

12- Yağmur, Rüveyda gibi şiirleri dilden dile dolaşan şairimiz kimdir?

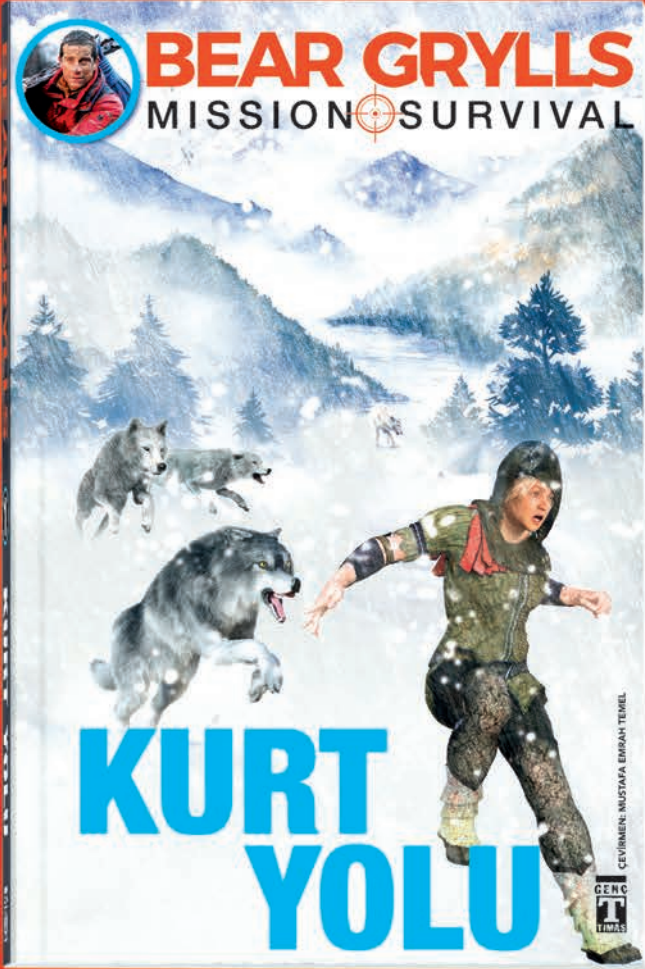
- a) Nurullah Genç
- b) Cahit Koytak
- c) Necip Fazıl
- d) Arif Nihat Asya

Bear Grylls'in

gerilim ve heyecan dolu gençlik macera serisi

MISSION SURVIVAL

Türkiye'de ilk defa Genç Timas'da!

Geçmişte ne olduğu hakkında tahmin yürütmek anlamsızdı. Olan olmuştu ve değiştirilemezdi. Önemli olan gelecekti ve neler yapılabileceğiydi. Ayrıca, hayatta kalmak için ruhunu da güçlü tutman gerekiyordu...

iyi ki kitaplarım var...

 genctimas.com.tr

 [genctimas](https://www.facebook.com/genctimas)

 [genc_timas](https://twitter.com/genc_timas)

 [genctimas](https://www.instagram.com/genctimas)

GENÇ
T
TIMAS